

Fotbal

ANUL II

59

JOI 13 IULIE 1967

12 PAGINI

2 LEI

Biblioteca Centrală
Regională
Huieoara-Deva

Revistă săptămînală

CAMPIONANA ȘCOLILOR PROFESIONALE

PĂRERI ALE UNOR
SPECIALIȘTI ASUPRA
FORMULEI CAMPIO-
NATULUI REPUBLICAN

Pagina 5:

DEPLINĂ
CONSIDERAȚIE
SUGESTIILOR PRIMITE
DE LA IUBITORII
FOTBALULUI

Pagina 8:

COMENTARII ASUPRA
CAMPIONATELOR
REPUBLICANE
ȘCOLARE

Echipa școlii profesionale „23 August” București a realizat un frumos succes în campionatul rezervat școlilor profesionale. Talentații fotbaliști, pregătiți de antrenorul C. Stănculescu, au devenit campioni republicani.

Paginile 11, 12:

ȘTIRI ȘI COMENTARII
DE PESTE HOTARE

Citiți în paginile 6-7:

PREGĂTIRI PENTRU EDIȚIA JUBILIARĂ
A CAMPIONATULUI NAȚIONAL

ÎNCEPÎND CU NUMĂRUL DE AZI,
ÎN PAGINILE REVISTEI NOASTRE
CELEBRUL FOTBALIST ENGLEZ

**BOBBY
MOORE**

ÎȘI
POVEȘTEȘTE
VIAȚA

ȘI ACTIVITATEA SPORTIVĂ

În pagina 10, citiți primul fragment
din cartea

„POVEȘTEA MEA ȘI A FOTBALULUI”

VIZITA PREȘEDINTELUI F. I. F. A., SIR STANLEY ROUS

Președintele F.I.F.A., Sir STANLEY ROUS, în mijlocul unui grup de membri ai Asociației presei sportive române, cu ocazia conferinței de presă de marți, de la Uniunea Ziariștilor. Citiți amănunte în pagina 12.

SIBIU

In organizarea Comitetului orașesc U.T.C. Sibiu, în colaborare cu comisia de fotbal de pe lângă Clubul Sportiv Muncitoresc, s-au desfășurat în luna iunie întrecerile pentru „Cupa tinerului constructor”, competiție organizată în cinstea „Zilei constructorului”.

Întrecerile s-au bucurat de o participare frumoasă. 16 echipe formate din tineri fotbaliști nelegitimăți în nici o echipă de fotbal, care au reprezentat întreprinderile din orașul Sibiu, ca Elastic, Independența, Balanța, Automecanica, Uzina de reparații, C.F.R., Igiena, 13 Decembrie, Comerț, I.E.S., I.R.U.M., Republica Fl. roșie, Con-

CUPA „TINĂRUL CONSTRUCTOR”

structorul, I.I.O.S. și Uzina mecanică s-au întrecut cu ardoare pentru cucerirea trofeului pus în joc. Finala competiției (care este prima de acest gen în orașul Sibiu) s-a disputat între echipele Igiena și Uzina de reparații. Tinerii metalurgiști de la Uzina de reparații au câștigat cu scorul de 3-0.

Sperăm că această frumoasă competiție va fi organizată în viitor într-un cadru și mai larg, ținând cont că ea se desfășoară într-o perioadă de vacanță fotbalistică și că poate atrage tot mai mulți tineri în practicarea jocului cu balonul rotund.

ILIE IONESCU
correspondent

TIRGOVIȘTE

Înainte de a lua „vacanță”, arbitrii din cadrul colegiului raional au participat la analiza activității lor în sezonul competițional 1966-1967. Au fost evidențiate cu acest prilej străduința în pregătirea personală și competența cu care s-au achitat de sarcinile lor de „cavalieri ai fluierului” arbitrii: N. Borcea, G. Scărlătescu, G. Smanioto, St. Moisescu, M. Bădea, Alex. Georgescu, V. Glăvan, E. Popescu, I. Cojocaru, P. Ghețu, C. Ionescu și Gh. Stănescu, precum și faptul că s-a acordat atenție promovării cadrelor tinere, cooptate mai apoi în corpul regional de arbitri: M. Florescu, Alex. Georgescu, Tr. Ionescu, M. Bădea și alții.

Cu prilejul acestei analize au fost menționate și aspectele negative din comportarea arbitrilor tirgovișteni. Pentru lipsă de activitate și absențe de la ședințele de reexaminare au fost citați arbitrii V. Mocănu, Gh. Vilculescu, M. Matei, F. Tudoran și alții.

În încheiere, au fost discutate măsuri menite să înlăture neajunsurile sesizate până acum în activitatea arbitrilor raionali tirgovișteni.

M. AVANU
correspondent

ARBITRI LA... „MICROSCOP”

În mai multe comune și sate din regiune s-au pus bazele unor centre de tineret din perspectivă, care au fost dotate cu materiale și echipament sportiv. Asemenea nuclee de tineri fotbaliști s-au creat în comunele Siliștea (Roșiori), Răcari, Pietroșani (Zimnicea), Căzănești (Slobozia), satul Tuța (Drăgănești-Vlasca) etc. Sprijinite de organele U.C.F.S., cadrele tehnice, profesorii și instructorii sportivi din localitățile amintite, aceste centre au desfășurat timp de câteva luni o activitate intensă, având apoi, satisfacția unor rezultate bune. Eficacitate este și faptul că echipele din comunele menționate au reușit să câștige toate jocurile și s-au calificat în fazele superioare ale campionatului regional.

Întrecerile finale, programate pe stadionul din Giurgiu, au fost dominate de echipele școlare sătești, care au oferit o serie de jocuri frumoase și de un nivel tehnic multumitor. Astfel, s-au disputat întâietatea echipei din comuna Siliștea, Răcari, satul Tuța și Fetești. Spectatorii prezenți în zilele desfășurării turneului decisiv pentru desemnarea campioanei regionale, au putut urmări

BĂIA MARE

● În finala regională a „CUPEI S.M.I.” din acest an, echipa Spicul Ardud din raionul Satu Mare a dispus cu 5-1 de formația Recolta Mofnului Mare din raionul Carei.

● Asociația sportivă Minerul Săsar a organizat recent o frumoasă competiție fotbalistică de casă la care au fost invitate să participe reprezentativele secțiilor și atelierelor trustului minier din localitate.

În dubla întâlnire finală a competiției, echipa lucrătorilor din subteran alcătuia în majoritate din foști jucători, a pierdut prima partidă în fața formației „Prepararea” cu 0-1, dar și-a luat revanșa în

VEȘTI DIN FOTBALUL MARAMUREȘAN

cea de-a doua cu scorul de 8-2, cucerind în acest fel trofeul oferit de asociația organizatoare.

● Campionatul raionalului Satu Mare a fost disputat de opt echipe: Recolta Baba Novac, Speranța Halmeu, Someșul Cărășeu, Recolta Viile Satu Mare, Recolta Medieșul Aurit, Someșul Odoreu, Tractorul Apa și Voința Lazuri. În urma unei comportări multumitoare, titlul de campioană raională a fost cucerit de echipa Recolta Baba Novac. Pe locul ultim s-a clasat formația Voința Lazuri.

V. SĂSARANU
correspondent

SUCEAVA

Reprezentanta regiunii Suceava în barajul pentru promovarea în categoria C este formația Minerul Fundul Moldovei, din raionul Cimpulung, antrenată de prof. Radu Timiș și Traian Cașu. Performanța fotbaliștilor de la poalele Rarăului este pe deplin meritată, ea conturându-se cu câteva etape înainte încheierii campionatului. Ei s-au detașat de partenerii lor de întrecere mai cu seamă datorită comportării constante bune, manifestate de-a lungul întregii competiții, situându-se în permanență în primele 3-4 locuri ale clasamentului. De menționat că noua campioană regională nu a pierdut nici un meci în tot turul campionatului. Echipa, pe care v-o prezentăm în imaginea noastră (foto: I. Mindrescu), a folosit următorii jucători: Ioneac, Feșu, Papuc I, Mindriță, Papuc II, Papuc III, Salvar, Brinzan, Pinzaru, Strugar, Moroșan, Popovici, Ursuleac, Timiș, Grămadă și Nedelcu.

Campioana de anul trecut, Viitorul Botoșani, a avut și ea o evoluție foarte bună, fiind depășită de prima clasată doar cu un singur punct. Ea are meritul de a fi înscris cele mai multe goluri și de a fi primit cele mai puține, încheind campionatul cu un golaveraj excelent: 66-20.

GIL JAUCA
correspondent

O CAMPIOANĂ MERITUOASĂ

Fluctuația mare de jucători, bijbițala, lipsa de seriozitate a conducătorilor secțiilor de fotbal participante la acest campionat rezultă și din numărul exagerat de jucători utilizați de-a lungul întrecerilor: Rapid 32, Fabrica de confecții 30, Voința Lemn 26, D.R.T.A. 24.

Lipsuri serioase s-au semnalat și la capitolul disciplină. Comisia de resort a aplicat peste 20 de sancțiuni. Printre echipele „evidențiate” în acest sens se înscriu, deoc onorabil, D.R.T.A., Voința Lemn, Meteorul, Rapid și Ferarul.

Întâ imaginea succintă a unei competiții fotbalistice lipsite de glorie, organizată probabil doar în virtutea obligațiilor comisiei orașenești față de litera regulamentului, situată la antipodul adevăratei sale meniri. Să ne mai mirăm atunci de ce fotbalul orădean se zbate de multă vreme în apele turburi ale mediocrității?

V. SERE
correspondent

Echipa Minerul Fundul Moldovei campioană regională (Suceava)
Foto: Ioan Mindrescu

● Consemnări la încheierea primei ediții a campionatului școlilor generale ● Pe primul loc echipa din comuna Siliștea ● De ce au lipsit reprezentantele orașelor Giurgiu, Oltenița, Călărași și Roșiori...?

Echipa de fotbal a Casei de copii din comuna Siliștea (Roșiori) campioană regională

Stadionul Olimpia din Giurgiu a găzduit recent o competiție atractivă, având ca protagoniști pe cei mai tineri fotbaliști din regiunea București. Este vorba de finalele campionatului regional rezervat echipelor școlilor generale (elevi până la 14 ani). Aflată la prima ediție, această competiție a suscitat un deosebit interes, atrăgând la start peste 150 de echipe. Ele au avut de parcurs trei etape: faza pe școli, raională și regională, oferind dispute pasionante.

Este de subliniat că prin organizarea acestui campionat în mai multe comune și sate din regiune s-au pus bazele unor centre de tineret din perspectivă, care au fost dotate cu materiale și echipament sportiv. Asemenea nuclee de tineri fotbaliști s-au creat în comunele Siliștea (Roșiori), Răcari, Pietroșani (Zimnicea), Căzănești (Slobozia), satul Tuța (Drăgănești-Vlasca) etc. Sprijinite de organele U.C.F.S., cadrele tehnice, profesorii și instructorii sportivi din localitățile amintite, aceste centre au desfășurat timp de câteva luni o activitate intensă, având apoi, satisfacția unor rezultate bune. Eficacitate este și faptul că echipele din comunele menționate au reușit să câștige toate jocurile și s-au calificat în fazele superioare ale campionatului regional.

Întrecerile finale, programate pe stadionul din Giurgiu, au fost dominate de echipele școlare sătești, care au oferit o serie de jocuri frumoase și de un nivel tehnic multumitor. Astfel, s-au disputat întâietatea echipei din comuna Siliștea, Răcari, satul Tuța și Fetești. Spectatorii prezenți în zilele desfășurării turneului decisiv pentru desemnarea campioanei regionale, au putut urmări

și aplauda multe faze spectaculoase, cu acțiuni rapide și multe șuturi și goluri înscrise de niște fotbaliști. Îndeosebi, la acest capitol a ieșit în evidență echipa Casei de copii din comuna Siliștea, pregătită de prof. Savu Guliianu. După ce a câștigat etapa raională, la care au evoluat 16 echipe școlare, formația din Siliștea a ocupat primul loc la faza interraională, întrecând pe Știința Zimnicea cu 4-0 și Știința Alexandria cu 5-1, iar în turneul final a câștigat detașat toate jocurile, cucerind titlul de campioană regională.

După terminarea competiției, prof. S. Guliianu ne spune că, în prezent, în comuna Siliștea există un nucleu piternic de tineri fotbaliști, care își desfășoară activitatea în baza unui program săptămânal. Aproape 100 de tineri elevi și copii se pregătesc pe grupe și susțin jocuri amicale.

★

Întâ, însă, că această preocupare nu există în unele orașe cu o veche tradiție sportivă: Giurgiu, Oltenița, care au echipe de seniori ce activează în campionatul categoriei C. Roșiori, precum și Turnu Măgurele, Călărași, cu formații fruntase în campionatul regional. Localitățile menționate nu au fost reprezentate la turneul final al campionatului școlar. De ce?... La fazele inferioare, aceste orașe au prezentat echipe improvizate, nepregătite și, firește, au fost eliminate din competiție.

ION MOLDOVEANU
correspondent

TG MUREȘ

În vederea asigurării continuității activității fotbalistice a juniorilor din orașul Tg. Mureș pe perioada vacanței de vară, subcomisia de juniori de pe lângă Comisia regională de fotbal a Consiliului U.C.F.S. al regiunii Mureș-Autonomă Maghiară a inițiat o competiție dotată cu cupa „23 August”. Participă formațiile: Centrul de copii, A.S.A., Stă-

CUPA „23 AUGUST” PENTRU JUNIORI

ruința, Otelul, Lemnarul, Căocanu, Viitorul, Știința, Voința și Gloria.

Întrecerile se vor desfășura în cursul lunilor iulie și august pe terenul mic din cadrul complexului sportiv al orașului, la fiecare sfârșit de săptămână. De menționat că terenul, arbitrajele și asistența medicală vor fi asigurate în mod gratuit.

I. PAUȘ
correspondent

CONSTANȚA

Timp de două zile, în comuna Negru Vodă s-au desfășurat finalele campionatului regional școlar de fotbal pentru elevii claselor V-VIII. În această competiție au participat șapte echipe școlare, reprezentând raioanele regiunii. La capătul unei întreceri reușite, locul I a revenit echipei școlarelor de la liceul din Negru Vodă (pregătită de profesor Stere Mercean), care în finală a întrecut cu scorul de 2-0 formația școlară a raionului Medgidia. Locurile II și III au fost ocupate, în ordine, de echipele reprezentative ale raioanelor Medgidia și Tulcea.

V. GAȘPAR
correspondent

ȘCOLARII DOBROGENI ȘI-AU DESEMNAT CAMPIONII

fel încât POSTAVARUL Brașov a cucerit titlul de campioană orașenească.

Echipa Postăvarul, de a cărei pregătire se ocupă antrenorul I. Schromm, a avut o comportare foarte bună în campionat, obținând 13 victorii din 14 jocuri susținute, cu un golaveraj edificator: 50-7. Acum, jucătorii echipei campioane a orașului Brașov efectuează pregătirile în vederea viitoarelor partide pe care le vor juca în barajul pentru promovarea în campionatul regional.

C. GRUIA
correspondent

BRAȘOV

Campionatul orașului Brașov a angrenat 16 echipe, împărțite în două serii. La finele competiției, clasamentul primelor trei locuri în serii s-a prezentat astfel: SERIA I: F.A.T. Codlea - 21 puncte; I.C.I.M. Brașov 19 p.; Poligrafia Brașov 17 p. SERIA a II-a: Postăvarul Brașov 26 p.; Victoria Bod 21 p.; Olul Brașov 19 p.

Pentru desemnarea echipei câștigătoare a campionatului orașenească, capii de serie au susținut o dublă întâlnire. În primul joc, desfășurat la Codlea, F.A.T. a câștigat cu 2-0, cedând apoi în meciul al doilea, susținut la Brașov cu 0-3, ast-

POSTĂVARUL - CAMPIOANĂ ORĂȘENEASCĂ

fel încât POSTAVARUL Brașov a cucerit titlul de campioană orașenească.

Echipa Postăvarul, de a cărei pregătire se ocupă antrenorul I. Schromm, a avut o comportare foarte bună în campionat, obținând 13 victorii din 14 jocuri susținute, cu un golaveraj edificator: 50-7. Acum, jucătorii echipei campioane a orașului Brașov efectuează pregătirile în vederea viitoarelor partide pe care le vor juca în barajul pentru promovarea în campionatul regional.

C. GRUIA
correspondent

Echipa Postăvarul Brașov înaintea unui meci
Foto: F. BOGDAN

ÎN DISCUȚIE FORMULA CAMPIONATULUI

În această perioadă, ca - de altfel - și în alte ocazii similare (după terminarea unui campionat și înainte de începerea unui nou), se discută, tot mai mult, despre FORMULA COMPETIȚIONALĂ. Se schimbă? Nu se schimbă? E bine să se procedeze la o modificare? Iată întrebările care circulă în prezent.

De aceea ne-am gândit că ar fi foarte interesant să facem un sondaj printre tehnicieni cu privire la formula campionatului. Redăm mai jos câteva din răspunsurile primite.

Emeric VOGL

ANTRENOR EMERIT

Privesc de la convingerea că nu există o formulă competițională ideală valabilă în orice împrejurare și în orice țară. Competițiile interne trebuie să țină cont de cerințele generale ale fotbalului, dar în același timp trebuie adaptate și la specificul local. De aceea cred că este mai just dacă pornim de la starea momentană a fotbalului nostru, de la posibilitățile noastre și, în funcție de aceasta, să găsim o formulă competițională care să ne aducă foloase cât mai mari.

Printre măsurile propuse pentru redresarea fotbalului nostru, având în față în primul rând calitatea, s-a propus reducerea calendarului intern (recte categoria A) și programarea, în schimb, a cât mai multor jocuri internaționale.

Personal, fiind ceva mai precaut, nu pot să accept total această părere, care - la prima vedere - pare o soluție ideală.

Trebuie să ne fie clar că până când echipele noastre nu ajung cât de cât competitiv pe plan european și mondial, nu putem asigura pentru echipele noastre din categoria A (de cele din urmă categoria B nici vorbă) un calendar internațional corespunzător. Dacă s-ar juca cu echipe cu o valoare mai modestă - care sînt mai accesibile - aceasta nu ar echivala și nu ar fi stimulent nici cât sînt jocurile de campionat. În schimb, ca să asigurăm un număr suficient de jocuri cu echipe de valoare, care ar putea contribui la îmbunătățirea calitativă a fotbalului nostru, ar necesita sume enorme pe care fotbalul nostru, în momentul de față, nu le-ar putea suporta. În această situație, cu un calendar intern redus și unul internațional incert ca număr și calitate, există riscul ca activitatea noastră competițională anuală să devină cu totul necorespunzătoare.

Prin aceasta nu neg deloc importanța jocurilor internaționale intercluburi și a participării în competiții interțări. Vreau să arăt numai că nu trebuie să ne hazardăm și că primul deziderat - numărul jocurilor dintr-un an, în primul rând prin calendarul intern - trebuie să fie asigurat (în străinătate se joacă anual peste 50 de meciuri).

În ce privește calitatea jocurilor din categoria A, ea depinde după mine, de felul cum va fi condusă această competiție, cât de exigenți vom fi privind toate aspectele ei și față de toți cei care contribuie la reușita ei: conducători, jucători, antrenori, arbitri și, în ultimă instanță, publicul spectator și presa sportivă. Jocurile internaționale de bună calitate completează această activitate, intervin ca un control și corectiv, în același timp.

În cazul însă, fiind activitatea noastră fotbalistică va decurge ca și până acum, degeaba vom reduce jocurile de campionat și le vom înlocui cu jocuri internaționale în țară și în străinătate, fiindcă nimeni nu ne poate garanta că într-un scurt timp și aceste jocuri nu vor prezenta aceleași aspecte negative ca jocurile din campionatul trecut.

Din aceste motive eu aș propune în principiu să se reducă în general numărul echipelor angajate în fotbalul de performanță și să fie selecționate, majorând în schimb numărul echipelor în cadrul categoriei și seriei. Adică:

- să se facă o distincție mai pronunțată între echipele de performanță (categoriile A, B și C) și toate celelalte, asigurându-le o bază materială și conducere administrativ-technică la nivelul cerințelor privite pe plan european;

- să se asigure competițiilor o desfășurare riguroasă și exigentă față de toate echipele și jucătorii în mod egal;

- să se selecționeze mai pretențios echipele care vor veni în categoria A, reducând seriile la una

în categoria B și la două în categoria C, fixându-le și un barem de baze sportive, materiale etc. și un efectiv de jucători (seniori, juniori și copii);

- să se asigure un număr mai mare de jocuri competiționale prin majorarea echipelor participante în fiecare categorie și serie la 16.

Faptul că propun majorarea numărului echipelor în categoria A poate că va surprinde, dar nu trebuie să împaciuteze. Cunoșcând componența actuală a echipelor din categoria A, rezultatele multora dintre ele obținute în fața celor din categoriile B și C, valoarea echipelor retrogradate și a celor rămase în categoria A, nu mi se pare cituși de puțin că în momentul de față, prin majorarea numărului echipelor la 16 s-ar dilua nivelul jocurilor din categoria A. Mai ales că știm și faptul că în țară avem suficienți jucători și căror valoare echivalează sau chiar întrece pe cea a multor jucători din A.

Dacă acum 35 de ani am avut 14 echipe în prima noastră categorie, dacă țări cu o populație mai redusă și cu fotbal evident inferior au 16-18 echipe, de ce să ne fie teamă, acum când avem condiții mult mai bune, să rezolvăm problema numărului jocurilor anuale prin această măsură?

Important este însă ca echipele din categoria A să li se asigure un lot de jucători îndestulător, ceea ce cred că poate fi realizat prin înființarea treptei intermediare între echipa de juniori și de seniori, adică a unui campionat al rezervelor, în care să predomină elementele în formare.

Indiferent care vor fi îmbunătățirile ce se vor aduce activității competiționale interne, consider că ele vor trebui luate imediat, oricât de nefavorabile ar fi ele pentru unele echipe. Dacă le aminăm, am pierde un an prețios, iar dacă le-am anunța ca o reformă viitoare, ne-am putea aștepta la un an competițional cu rezultate prea puțin folositoare pentru redresarea fotbalului nostru.

Constantin TEAȘCĂ

ANTRENOR AL ECHIPEI „U”-CLUJ

Sînt pentru o formulă „piramidă” pentru că, printr-o mișcare de jos în sus și de sus în jos, se dă posibilitatea unei circulații bazate pe principii care asigură în special instruirea. Care sînt aceste principii?

A) Se joacă foarte mult. De ce este necesar acest lucru? În primul rând, pentru că fotbalul este un joc, deci o artă și nu o știință, ceea ce înseamnă că trebuie să joci ca să înveți jocul. În al doilea rând, jucînd asigurăm o instruire pe bază de „miză”, fiindcă nu se poate fotbal fără „miză”. În al treilea rând, jucînd putem deveni și noi, ca atîția alții de peste hotare, buni „negustori”. Noi ne pregătim 6 luni și jucăm 6 luni. Ce am câștigat dintr-o asemenea activitate? Nimeni nu ne-a găsit pînă acum în vreo fază finală de campionat mondial sau cupă europeană și nici realizări financiare n-am înscris la activul nostru. Nu putem să facem și noi instruirea pe... bani, aducînd public la cit mai multe jocuri?

B) Se micșorează diferența actuală dintre fotbalul de masă și cel de performanță. Am curajul să afirm că în prezent „virturile” fotbalului nostru nu pot fi cotate mai sus de nivelul mediu al fotbalului din Anglia, R. F. a Germaniei, Italia, Brazilia etc.

Iată de ce susțin că trebuie asigurată „piramida” din punct de vedere competițional, dar și baza materială, toate condițiile necesare obținerii unei valori medii foarte ridicate, astfel încît să excludem salturile de la fotbal de masă la cel de performanță.

Practic, referindu-mă la formula campionatului, sînt pentru 18 echipe în categoria A, o serie de 20-22 echipe la B și 4 serii de câte 22 la C, iar la bază să existe un campionat regional, cu orașenești. Și acum motivarea.

Pentru categoria A: 1) jucînd mult, echipele au posibilitatea să facă cantonamente la club și nu în lotul reprezentativ; 2) își pot asigura instruirea prin jocuri (de campionat sau internaționale) și în cursul săptămîinii. Nu trebuie să uităm că trăim într-o epocă în care transportul aerian dă posibilitatea unei extraordinare economii de efort. De altfel, referindu-mă la primul principiu, instruirea s-ar face pretulindînd numai prin joc pentru că practic echipele n-ar mai avea cînd. Așa că și tinerii de 17-18 ani, promovați la A, vor trebui să aibă o tehnică bună. Întrecerile internaționale, mai ales campionatul mondial, au dovedit-o cu prisosință. Pele a fost „mare” la 18 ani, ca și Beckenbauer, Mazzola și alții. Ceva mai mult, consider că prezența unui profesor de educație fizică nu ar mai fi necesară, deoarece practica n-ar mai avea cînd să lucreze, și ar deveni util un psiholog. În această situație, rolul profesorului de educație fizică ar fi la copii, adică acolo unde se formează aptitudinile, unde se desăvîrșesc calitățile. De aici și obligația „bătăliei” pentru formarea de jucători „copii” la 17-18 ani.

Pentru categoria B am propus o serie unică pentru același motiv: echipele să joace mult, să aducă public și să formeze acea valoare medie care să ducă la un salt calitativ prompt. Iar patru serii geografice la C (pe care eu le consider „virtul” fotbalului de masă) vor permite și acestei categorii de echipe să joace mult cu deplasări pe distanțe mici și de durată scurtă, evitîndu-se scoaterile din producție. Campionatele orașenești (cu faze pe raion și interraionale) ar constitui fotbalul de masă.

În final, atrag atenția asupra unei condiții esențiale care trebuie îndeplinită: formula campionatului, oricare ar fi ea, să fie anunțată din timp, cu un an-doi înainte, în cazul cînd ar fi modificată, pentru că este absolut obligatoriu ca în acest interval de timp toate echipele de A să fie în măsură să respecte anumite cerințe: să aibă terenuri gazonate și înzestrate cu instalații pentru „nocturnă” și cîte două terenuri pentru antrenament (unul cu zgură și altul cu iarbă); cele din categoria B și C cîte un teren de antrenament propriu.

De altfel, și cu aceasta închei, consider că toate echipele înscrise în competițiile oficiale trebuie să aibă în mod obligatoriu teren de antrenament propriu.

Andrei RĂDULESCU

ARBITRU INTERNAȚIONAL

Ținînd seamă de factorii care pot determina un sistem competițional (clima, condiții economice, mijloace de transport, posibilitățile diferitelor centre etc.), consider că actuala formulă de desfășurare a campionatului - cu 14 echipe la A, 2 serii a 14 la B și 4 serii a 14 echipe la C - este cea mai potrivită fotbalului nostru la această oră. În sprijinul acestei opinii aduc următoarele argumente:

1. O eventuală majorare a echipelor din categoria A nu este indicată. Și am să arăt de ce. În primul rând, față de numărul actual de jucători valoroși, care nu acoperă nici nevoile celor 14 echipe existente, o mărire, să spunem, la 16 formații, ar duce la o diluare și mai mare a valorii echipelor și, implicit, a campionatului. Dacă nu avem - și aceasta este realitatea - jucători pentru 14 echipe, de unde vom găsi pentru 16?

În afară de aceasta, să nu uităm condițiile noastre de climă, care determină iarna o întrerupere de mai bine de două luni, iar vara de o lună și jumătate. În plus, trebuie satisfăcute și cerințele calendarului internațional interțări și intercluburi, care pretind multe date libere. Toate acestea duc la concluzia că o majorare a numărului de echipe nu este indicată. Cel puțin o bună perioadă, pînă cînd numărul de jucători de valoare va crește într-o măsură corespunzătoare, care să permită o schimbare fără să afecteze calitatea jocului, dimpotrivă s-o servească.

2. Pentru același motiv, aș diminuez valoarea, consider că și categoria B trebuie menținută la aceeași formulă de disputare. În schimb, propun redistribuirea repartitiei echipelor pe serii, deoarece m-am convins o dată în plus că seria de Est (prima) este cu mult sub valoarea celei de Vest (a doua). Cum dispunem de mijloace de transport suficiente și rapide, iar legătura între Moldova și Ardeal se face în bune condiții, cred că se poate trece la o redistribuire mai largă a echipelor în cele două serii, în scopul asigurării unui contact care să determine o ridicare a valorii echipelor din estul țării. Pentru aceasta un asemenea contact ar constitui după mine un puternic stimulent pe drumul progresului. În afară de faptul că, prin ridicarea lor calitativă, în lupta pentru promovarea în categoria A, din aceste centre s-ar înscrie un număr mai mare de echipe și nu 2-3 ca pînă acum. Sînt convins că efectele pozitive din punct de vedere valoric ar depăși eventualele probleme economice (mă refer la unele deplasări mai lungi) pe care le-ar întâmpina aceste echipe.

3. În fine, în privința categoriei C am aceeași părere: să fie menținută actuala formulă cu 4 serii a 14 echipe. Este necesar însă să se facă toate eforturile pentru INTARIREA acestei competiții sub toate aspectele. Eu consider categoria C, această bază a piramidei fotbalului de performanță, drept o uzină unde poate fi format și maturizat - din elementele tinere din regiuni - tot fondul de jucători necesar ridicării calitative. Spre această categorie trebuie îndreptată toată atenția, exprimată prin antrenori cu înaltă calificare, terenuri bune, echipament etc., astfel încît tot ce va promova - jucător sau echipă - să reprezinte cu adevărat VALOARE. Dacă pînă acum n-a dat asemenea rezultate, determinînd pe unii să propună desființarea ei, este numai pentru că a fost prea mult neglijată. În momentul însă în care categoria C se va bucura de considerația cuvenită și va beneficia de tot ce are mai bun și mai tînăr din regiuni, atunci va deveni - printr-o judicioasă politică de transferări - o veritabilă pepinieră de valori.

Încă un cuvînt: să nu ne grăbim cu schimbarea formulei peste noapte, cum s-a mai procedat în trecut și a ieșit prost...

Ștefan SOCACIU

PREȘEDINTELE

Petre MÎNDRU

JUCĂTOR

COMISIEI DE COMPETIȚII DIN F. R. F.

LA ECHIPIA „PROGRESUL” BUCUREȘTI

Pentru viitoarea activitate competițională la nivel republican, a cărei regularitate trebuie asigurată cu strictețe, avînd însă în vedere și condițiile climatice proprii țării noastre și calendarul internațional al de necesar fotbalului, sînt de părere că trebuie să menținem formula actuală a categoriei A, cu 14 echipe, ca fiind potrivită posibilităților și condițiilor noastre. Repet însă, că roadele ei se vor vedea numai asigurînd campionatului o desfășurare normală și - ca o a doua condiție - treptele imediat inferioare de unde să promoveze formații într-adevăr valoroase, capabile să facă față cerințelor - din toate punctele de vedere - ale unei categorii superioare și să contribuie la nivelul său tehnic.

În acest scop, este absolut necesară întărirea categoriilor B și C. Această întărire o „văd” realizată prin disputarea mai multor jocuri, mărindu-se la 16 numărul echipelor din cele două serii ale categoriei B și din cele patru serii ale categoriei C, unde se pot ridica foarte multe elemente tinere talentate din centre poate mai puțin cunoscute, dar cu activitate fotbalistică rodnică. Din acest punct de vedere, mă alătur celor care susțin că în primul rând trebuie îndreptată atenția spre aceste două categorii și în special spre C, care constituie (sau trebuie să constituie) baza fotbalului nostru de performanță. De aceea, nici un sacrificiu făcut pentru ele nu va fi prea mare. O categorie C și B puternică ar însemna echipe promovate, bune pentru A, și un fond de jucători bogat în valori.

Închei atrăgînd atenția asupra faptului că o dată stabilit, sistemului competițional trebuie să i se asigure cu cea mai mare strictețe, durata și regularitatea, pentru ca să ducă la rezultatele dorite.

România este o țară în care fotbalul se bucură de o neajmărită dragoste, de la cel mai mic cătun și pînă la Capitală. Oamenii sînt mereu dornici să vadă meciuri de fotbal. Iată un prim argument care pledează cu toată puterea pentru o activitate fotbalistică largă, la toate nivelele. În plus, se știe că numai printr-o activitate competițională largă, căreia să i se creeze condiții optime de desfășurare, pot fi angrenați fotbalisții mulți, mai cu seamă tineri, apți de a progresa necontenit, rămîind ca problema de fond doar mijloacele de găsit pentru o temeinică instruire a acestora.

Personal, fiind seama de realitățile noastre, socotesc că o categorie A de 16 echipe, cele două serii de B de asemenea cu cîte 16 echipe și menținerea actualului sistem de disputare a campionatului categoriei C, rezolvă cel mai bine intenția de a cuprinde într-o activitate competițională de performanță cît mai multe centre orașenești și raionale.

Aș mai adăuga cîteva cuvinte despre mult discutata categorie C. Eu o consider cea mai cuprinzătoare pepinieră a fotbalului nostru și din acest motiv rațiunea existenței sale nici nu poate fi pusă la îndoială. Cu un amendament însă: la echipele cuprinse în această întrecere, să fie admiși, cu rare excepții, tot ce au orașele și regiunile, fără echipe de A și B, mai valoros în rîndul tineretului.

Fiind vorba de sistemul competițional, aș opina și pentru un campionat al rezervelor echipelor de primă categorie, care să se bucure de drepturi apropiate celui principal.

Existența acestor două campionate paralele ale categoriei A ar fi de fapt o cursă permanentă între componenții loturilor către prestigiu, către suflările publicului.

CÎTEVA DIN PROBLEMELE DE ANTRENAMENT

ȘI JOC ȘI CONCLUZIILE CURSULUI

EUROPEAN DE ANTRENORI DIN OLANDA

Nu de mult, la Zeist (Olanda) a avut loc al patrulea curs european de antrenori, organizat de U.E.F.A. La el au luat parte peste 40 de tehnicieni (în majoritate antrenori federali și metodiști) din 27 de țări, printre care figuri cunoscute în fotbalul internațional: A. Wade (Anglia), D. Balmany (Spania), G. Bou-

logne (Franța), K. Soos, (R. D. Germană), J. Marko (Cehoslovacia), N. Comucci (Italia), O. Bergmark (Suedia) etc. Alături de ei au participat și doi antrenori români, N. Petrescu și C. Drăgușin, cu care am stat de vorbă despre problemele discutate și concluziile trase la acest curs.

— Cum apreciați cursul de la Zeist, în ansamblul său, și referatele susținute?

— C. DRĂGUȘIN: A fost un curs extrem de util. Valoarea referatelor prezentate, dar mai ales a demonstrațiilor practice, precum și profunzimea discuțiilor pe marginea lor au făcut ca întregul curs să atingă un nivel foarte ridicat.

Antrenorul vest-german Schön a vorbit, în referatul său despre învățăminte campionatului mondial din 1966. Impreună cu cehoslovacul Hutka și elvețianul Quinche a adus o serie de date privind mai ales echipele fruntașe. Ca un fapt caracteristic a fost subliniată buna pregătire fizică, dusă până la limita maximă. Echipa R.F. a Germaniei, de exemplu, a reușit să realizeze în 3 ani de pregătire o condiție fizică impecabilă, CEEA CE I-A PERMIS SĂ APLICE PERMANENT UN MARCAJ STRICT ȘI UN DEMARCAJ LARG, PE ZONE DEPARTATE.

— Ce idei mai importante s-au desprins din discuțiile la acest referat?

— N. P.: Am să subliniez numai una, care mi se pare mai esențială și anume, aceea a supleții tactice a tuturor echipelor participante la C.M., exceptând Brazilia. Toată lumea a fost de acord că ideea unui sistem rigid trebuie părăsită. De asemenea, s-a arătat că tactica cu „libero” este bună, dar și cea cu „acoperire”, fiecare fiind eficientă, dacă există jucători care s-o aplice corect. Tactica ce folosește „libero” are unele avantaje; atunci când o echipă dispune de jucători care sînt în măsură să aplice marcajul strict, o poate folosi în situații dificile de apărare, împotriva unui adversar puternic.

— După cite știți, n-a fost singurul referat important...

— C. D.: Intr-adevăr, Karoly Soos — antrenorul echipei R.D. Germane a dezvoltat tema „Seleționarea reprezentativei naționale” în care a prezentat principiile ce stau la baza selecției în vederea construirii FORMATIEI și JOCULUI ei. SELECȚIA TREBUIE SĂ PORNEASCĂ DE LA O IDEE DE JOC REALISTĂ, EXISTENTĂ ÎN MANIERA DE JOC A FOETALISTILOR DIN ȚARA RESPECTIVĂ. De aici rezultă pe de o parte că imitațiile n-au rost, că tacticile nu trebuie concepute din birou, iar pe de altă parte că se impune cunoașterea exactă, profundă, a jucătorilor, ceea ce poate duce în mod cert la o selecție bună, spre deosebire de improvizatii, care sînt sortite eșecului. Coreferentul G. Kessler (Olanda) și participanții la discuții au sprijinit cu date convingătoare afirmațiile lui K. Soos.

— Ce loc au ocupat problemele de instruire în programul cursului?

— N. P.: A fost tema cel mai mult dezbătută sub multiple aspecte și însoțită de numeroase demonstrații practice. Problemele au fost împărțite în două: a) de pregătire fizică și b) de pregătire tactică. S-a pornit de la referatul „Care sînt pretențiile actuale față de jucătorii de elită”, susținut de A. Wade (Anglia), și de coreferatele lui J. Palfai (Ungaria) și R. Small (Scoția), iar demonstrațiile ca și discuțiile au adus completări esențiale. Citez antrenamentul echipei Olandei (într-un cantonament de 7 zile) prezentat de antrenorul său G. Kessler și în care tot antrenamentul fizic a fost folosit metoda lui Holman (de 30”) și a intervalelor. Prof. R. Small și prof. J. Palfai au făcut o serie de demonstrații din care s-a desprins ideea lucrului intens, prelungit cu ajutorul pauzelor, cu și fără mingea, sub formă de exerciții sau jocuri reduse de fotbal. Iar A. Wade a prezentat un antrenament tactic cu exerciții și jocuri (cunoscute antrenorilor români de la cursul organizat în iarna anului 1965), interesante prin conceperea lor gradată, de la depărtat pînă la condițiile reale de joc.

— Presupunem că acest curs a condus la unele concluzii. Care au fost ele?

— C. D.: Ultima zi a cursului a fost destinată, într-adevăr, concluziilor finale, de ansamblu, precum și unor propuneri privind organizarea viitoarelor cursuri. Din punctele de vedere exprimate am reținut câteva foarte interesante:

● Majoritatea tehnicienilor s-a declarat pentru introducerea spiritului științific în concepția de antrenament. Acesta trebuie să aducă o mai mare contribuție la realizarea jocului. SIMPLA DORINȚĂ SAU SENTIMENTA A NESPECIALIȘTILOR NU POATE ÎMBUNĂȚĂȚI DIRECT EFICIENȚA ÎN descoperirea metodelor și mijloacelor concrete. Numai antrenorii și jucătorii pot reda fotbalului frumusețea tehnică și competitivă.

● Antrenorul federal spaniol Domingo Balmany a atras atenția asupra importanței mai mari care trebuie acordată metodelor psihologice, căci — în ultima instanță — toată pregătirea fizică și tehnică depinde ca realizare de dispoziția jucătorului. Acesta nu este un simplu mecanism care poate fi declanșat ca o rachetă, pentru că are conștiința, voința și dispoziția lui. De asemenea, Balmany a subliniat că în obținerea performanței un rol decisiv îl are atmosfera creată în jurul echipei și jucătorilor. El a și propus, de altfel, ca pe viitor — la cursuri să participe și psihiatrul.

● Alți tehnicieni au insistat asupra necesității diferențierii antrenamentului după specificul țării respective. Ca urmare, metoșdusul jedației austriece, L. Gernhardt, a propus ca PE VIITOR SĂ FIE PREZENTATE REFERATE CU SPECIFICUL ANTRENAMENTULUI PE PATRU SECTOARE EUROPENE (Nord — Sud — Est — Vest), pe teme selecționare de o comisie de specialiști.

● În fine, antrenorul federal turc, Dogan Kologlu (ziarist în același timp) a propus ca la viitorul curs să fie invitați și antrenori sud-americani, care să împărtășească metodele lor de pregătire, care sprijin pentru colegii lor europeni.

— N. P.: La fel de interesante au fost și discuțiile din afara cursului. Din ele am reținut două lucruri interesante privind evoluția fotbalului în două țări britanice. Prof. Allen Wade, de pildă, a afirmat că, după părerea sa, echipele englezești vor recure în viitor din ce în ce mai des la tactica „betonului” în fazele de apărare atunci cînd adversarul domină pericolos. Prof. R. Small a arătat că Celtic și alte echipe scoțiene au învățat să aplice așa-zisul spirit agresiv al luptei continue pe orice parte a terenului. La aceste formații nu există o departajare precisă pe compartimente și posturi după cum nu există preferință pentru un sistem unic, „beton” sau „linie”. ECHIPA SE STRÎNGE ÎN JURUL MINGII FIE ÎN ATAC, FIE ÎN APĂRARE, CU FORȚE SUPERIOARE ADVERSARULUI. DE ACEEA PREGĂTIREA FIZICĂ ESTE OBIECTIVUL NR. 1 AL ECHIPELOR SCOTIENE.

— O ultimă întrebare: care a fost contribuția dv. la acest curs și cu ce concluzii ați venit?

— C. D.: Modul cordial în care am fost primii de organizatori, printre care multe vechi cunoștințe, ne-a dat încredințare și ne-a ajutat să intrăm mai repede în atmosfera de lucru. Am participat efectiv la discuții, completînd pe scurt referatele, atunci cînd a fost cazul, și prezentînd de fiecare dată punctul nostru de vedere. În concordanță cu linia metodică adoptată la cursurile noastre. Am urmărit să tragem cât mai multe învățăminte din acest curs, din referate, demonstrații și discuții, și de aceea am ridicat probleme de antrenament și joc, iar colegul N. Petrescu a filmat toate demonstrațiile, instalațiile sportive, aparatele ajutatoare, pentru a fi prezentate, împreună cu învățămintele trase, antrenorilor noștri.

N. P.: Am venit de la Zeist cu concluzii prețioase. Convingerea mea este că noi dispunem de un bagaj suficient de cunoștințe metodice, comparativ cu antrenorii străini participanți la curs. În același timp însă, trebuie să spun că lipsa de eficiență a pregătirii jucătorilor noștri nu este doar opera metodelor, cum au arătat și o serie dintre tehnicienii noștri. Au existat și performanțe bune, dar mai rare decît speram. Cauza acestei inconstanțe trebuie căutată și în inșiși jucătorii noștri. La Zeist, această problemă a legăturii dintre antrenament și joc, a fost dezbătută îndelung și s-a ajuns la concluzia că LA ECHIPA FRUNTAȘĂ MECIURILE COMPETITIONALE SÎNT CEL MAI BUN ANTRENAMENT. S-a mai subliniat că lipsa efectelor de la antrenamentul la joc se datorează în primul rînd jucătorului. Actualele metode de antrenament, trecute în revistă la curs, NU SÎNT ÎN MĂSURA SĂ DEA CEVA ÎN PLUS FĂRĂ ADEZIUNEA TOTALĂ ȘI COMPORTAREA JUCĂTORULUI. Selecția, gustul jucătorului pentru meci și antrenamentul sînt indisolubile; luată fiecare în parte nu au eficiență. Echilibrarea lor permanentă duce la rezultate bune, bineînțeles în raport cu valoarea fizică, psihică și fotbalistică a jucătorului. De aceste lucruri trebuie să ținem seama în viitor, în munca noastră de instruire cu jucătorii.

★ Aici s-a încheiat convorbirea noastră. Sperăm că învățămintele trase de cei doi antrenori vor fi împărtășite colegilor din țară, pentru ca toate concluziile să devină un bun comun și să contribuie la îmbogățirea cunoștințelor lor profesionale.

P. G.

De curînd a apărut în vitrinele librăriilor lucrarea „FOTBAL DE-A LUNGUL UNUI SECOL”, de TUDOR VASILE. Publicăm mai jos un fragment din capitoul consacrat rolului personalității jucătorului în tactica echipei.

Experiența fotbalului de performanță arată că succese de seamă în fotbalul internațional se obțin mai ușor sau mai ales cu echipe care dispun de un număr de jucători cu o valoare individuală foarte ridicată. Omogenitatea unei echipe este o primă condiție a reușitei, dar drumul spre treptele superioare ale fotbalului mondial nu poate fi deschis fără jucători de o clasă superioară și, în primul rînd, fără mari realizatori.

A existat și la noi o stare de spirit, acum depășită, cînd orice încercare de a scoate în evidență valoarea contribuției individuale la succesele echipelor era temperată, desigur din motive educative temeinice, pentru a nu favoriza apariția unor porniri vedetiste în rîndul jucătorilor. Această perioadă este în prezent depășită, deoarece tot atât de păgubitoare ca și vedetismul este nivelarea valorilor în așa fel, încît personalitatea unor jucători proeminenți să fie eclipsată complet de anonimatul echipei. O asemenea stare de spirit nu este favorabilă formării unor jucători de valoare deosebită. Credem că în interesul viitoarelor succese ale fotbalului românesc este nevoie să se sublinieze în prezent în mod corespunzător rolul jucătorului de clasă înaltă în obținerea victoriei sportive.

Tradițiile școlii fotbalistice românești, valorile intelectuale și materiale investite în dezvoltarea jocului ne îndreptățesc să rîvnim a juca un rol principal în fotbalul internațional și să nu mai facem figurație onorabilă undeva pe la mijlocul plutonului. La noi a existat și există și acum un climat de tehnicitate fără de care nu crește mari jucători. Fotbalul nostru a produs astfel de creaturi și în trecut. Bindea, Cotormani, Bodola, Barațki, Marian, Auer, David au fost incontestabil jucători cu o valoare excepțională, care au adus o contribuție deosebită la afirmarea puterii creatoare sportive românești. În anii de după război au apărut jucători de această categorie în persoana lui Voinescu, Ptschovsch, Bone, Ozon, Apolzan, Constantin. Ne lipsesc oare astfel de personalități în prezent? Credem că la această întrebare nu se poate răspunde categoric. În fotbal, ca și în muzică și pictură, este nevoie uneori de o anumită distanțare în timp, de o anumită perspectivă istorică pentru a putea cuprinde semnificația unei personalități. Este posibil, pe de altă parte, să avem jucători care nu au reușit încă să-și desfășoare potențialul creator în condiții corespunzătoare. Sau poate este nevoie ca Eusebio să ne vorbească de Dan Coc, Barotî de Pircălab și Schön de Dobrin pentru a ne cunoaște valorile?

Se pare totuși că nu avem jucători ca Eusebio, Albert, Beckenbauer sau Bobby Charlton. Problema este deci să creștem astfel de jucători, pentru ca să-i avem în număr cit mai mare. Dacă este adevărat că fiecare fotbal are jucători pe care îi merită, apoi să facem tot ce ne stă în putință pentru a merita astfel de jucători. În legătură cu aceasta se ivesc însă unele probleme pe care merită să le discutăm. Dacă punem clar problema necesității de a avea jucători de extraclasses, nu există oare și riscul de a introduce în echipele noastre germenele ingimfării și al vedetismului?

Întrebarea aceasta se pune oare și în legătură cu artiștii poporului, cu soliștii noștri virtuozii, cu savanții academicieni, personalități admirate pe marile scene ale lumii, în congresele internaționale? Desigur că această întrebare nici nu se pune, iar motivele se cunosc. Chestiunea este de a ști de ce totuși pericolul ingimfării și al vedetismului este o realitate în fotbal și ce este de făcut pentru a preveni orice alunecare în această direcție, străină concepției noastre sportive socialiste? Socotim că

problema este foarte importantă pentru crearea ambianței necesare creșterii unor sportivi de mare valoare și cu o certă priză în masele amatorilor de fotbal.

Toate acestea fac absolut necesare o educare și o instruire a jucătorilor de fotbal fruntași și mai ales situarea lor într-un mediu cu preocupări elevate, cu un caracter etico-politic valoros, cu legarea lor mai intensă de studiu, de școală, de profesiune. Creșterea și folosirea din plin a unor jucători cu mari posibilități sportive presupune în condițiile noastre luarea

DESPRE ROLUL PERSONALITĂȚII ÎN TACTICA ECHIPEI

unor măsuri educative corespunzătoare. O ambianță în care satisfacțiile sînt generate în mare măsură de preocupările minore nu este propice nici în fotbal pentru o activitate creatoare. Chiar și capacitățile creatoare verificate ca existente se pot risipi cînd încep să manifeste interes pentru astfel de satisfacții. Nu o dată posibilitățile mari ale unor juniori nu s-au realizat sau s-au realizat insuficient din cauza posibilităților acestora de a-și canaliza satisfacțiile în direcții greșite. Aceasta explică în parte și ratarea timpurie a unor potențiali mari jucători, care nu au mai apucat să devină mari. De asemenea explică într-o măsură de ce unii dintre excelenții juniori afirmați în turneele U.E.F.A. nu au devenit ca adulții jucători tot atât de buni.

În fotbalul profesionist, stimulentele principale către performanțe mari este posibilitatea oferită unor tineri proveniți din clasele sărace (poate cu excepția lui Di Stefano, majoritatea jucătorilor de primă mîină ai fotbalului mondial provin din păturile sărace) de a ieși cu prețul unor mari eforturi sportive din condiții mizerabile de existență. Din fericele la noi acest stimulente lipsește. Dar efortul necesar pentru căpătarea aceleiași măiestrii este, evident, și la noi la fel de mare, ușurat însă foarte mult de existența unor condiții mult mai bune, pentru ca efortul depus să dea maximum de rezultate. Stimulele care să-l determine pe tînărul sportiv talentat, crescut în viața noastră nouă, să parcurgă drumul anevoios către culmile măiestriei sportive există și la noi. Ele sînt mai convingătoare decît celea care îl îndeamnă pe tînărul Pelé ca la vîrsta de 23 de ani (1964) să joace într-un an 98 de meciuri și să se antreneze în zilele dintre meciuri încă cîteva ore pe zi.

Aceste stimulente — care ambiționează pe tehnician spre inovații valoroase, îl îndeamnă pe inginer la proiecte îndrăznețe, pe savant spre cercetări originale și pe artist către creații răsunătoare — nu operează însă în atmosfera plină de fum de țigară, vapori de alcool și ritmuri de twist. În schimb, ele operează în atmosfera de muncă și spirit creator din atelierul Grivitei, din atelierul de proiectări ale căilor ferate. Nu întimplător echipa de rugbi a României, care avea în anii trecuți opt ingineri, cîteva profesori, studenți și tehnicieni cu înaltă calificare, s-a impus pe plan internațional nu numai prin existența în formație a unor jucători mari personalități, ci mai ales prin omogenitate, spirit de luptă și de sacrificiu și printr-o concepție tactică originală. Această situație a existat la echipele de handbal (masculin și feminin), campioane mondiale, și în echipa de

volei masculin, vicecampionă mondială. Este oare imposibil ca această atmosferă de creație să se întroneze și în fotbal, favorizînd și aici creșterea unor valori deosebite?

Dar pentru crearea acestei atmosfere este necesar ca și cluburile noastre fruntașe să privească problema creșterii unor mari jucători altfel decît au făcut-o pînă acum. Este nevoie de o schimbare serioasă în toată politica de cadre dusă în fotbalul nostru, începînd cu promovarea și cultivarea talenților tînere și cu orientarea acestora către o muncă de perfecționare sportivă și de ridicare culturală, spre o viață cu satisfacțiile muncii productive, pe baze strict individualizate. Există, și a edus succese serioase, experiența unei munci temeinice cu talente tînere de acest fel în alte ramuri sportive, cum este, de exemplu, tenisul de masă. De ce nu s-ar aplica această experiență cu succes și în fotbal?

Prezența în echipă a unor jucători cu mare putere de realizare are o influență considerabilă asupra tacticii aplicate de echipă. În

echipele profesioniste astfel de jucători determină într-o mare măsură tactica echipei. De multe ori toată echipa își concentrează eforturile pentru a pune în valoare „vedeta”. Acest lucru poate aduce uneori rezultate, dar ele nu sînt de durată. Lipsa temporară a vedetei sau numai declinul ei de formă paralizază întreaga echipă, chiar dacă este formată din jucători valoroși. În ultima sa lucrare, C. Teacă prezintă sugestiv rolul ce l-a avut Alfredo di Stefano în echipa „Real Madrid”, unde, spune dînsul, toată echipa ar fi jucat numai pentru a permite acestui jucător să-și etaleze talentele. Nu putem fi cu totul de acord cu acest fel de a vedea. Pe de o parte, în diferitele perioade ale marilor succese ale acestor echipe (1955-1962), au jucat aici o serie de jucători de mare valoare, care au strălucit nu mai puțin ca Di Stefano, ceea ce n-ar fi fost posibil dacă tot jocul echipei ar fi fost subordonat acestui jucător. Este vorba de jucători ca Santamaria, Suarez Gento și alții. Pe de altă parte, Di Stefano a deșus în decursul jocurilor un volum de muncă fără precedent în fotbalul mondial. În anii cînd era în plină vigoare, el a fost capabil să contribuie hotărîtor la eforturile apărării, să ia parte la construirea atacului și să finalizeze în aceeași fază de joc. Și toate acestea cu virtuozitatea unui mare tehnician și tactician. Ceea ce înscamnă că dacă echipa juca într-o măsură pentru a-i crea posibilități de valorificare a talentului său de necontestat, și el, la rîndul său, își dădea din plin contribuția la eforturile echipei. În mare măsură aceasta este și rolul lui Pelé, în special în echipa „F. C. Santos”, și într-o măsură și în cea a Braziliei. Dacă este adevărat că asemenea jucători pot concretiza eforturile echipei în condiții cînd alții, mai puțin dotați, n-ar putea realiza mai nimic, atunci este pe deplin justificat din punct de vedere tactic ca în cadrul echipei să fie folosită la maximum această posibilitate, tocmai în interesul echipei. A folosi cit mai bine șutul precis și necruțător al lui Eusebio, subtilitățile tehnice ale lui Albert, demarajul lui Pircălab, driblingul lui Dobrin este un imperativ tactic al echipelor din care fac parte acești jucători și nu este nimic mai firesc decît să-i inconjuri cu parteneri care știu să folosească cit mai bine aceste posibilități. Încă acum 30 de ani, jucătorul Schwartz era selecționat deoseor în echipa României, chiar cînd nu era în mare formă, fiindcă se considera că el va putea pune cel mai bine în valoare marile calități ale lui Dobay. Prezența lui Didi, aflat în declin, în echipa Braziliei, se explică exclusiv prin talentul acestuia de a-l servi pe Pelé (1964).

ANTRENORII

SĂ FIE MAI MULT

AJUTAȚI ȘI STIMULAȚI

JUCĂTORILOR-

DREPTURI ȘI

OBLIGAȚII PRECISE

„Se spune că un antrenor trebuie să fie un bun pedagog, un bun metodist. Dar aceste atribute sînt utilizate îndeobște pentru a rezolva capriciile, mofturile și în general toate pretențiile, de foarte multe ori absurde, ale jucătorilor și nu pentru pregătirea multilaterală a acestora.

Mai mult, F.R.F. a controlat puțin temeinic munca antrenorilor. Aș propune acum, la început de campionat, cînd există intenția unanimă de redresare a fotbalului nostru, să fie chemați toți antrenorii echipelor din categoriile republicane cu toate documentele lor de lucru din anul trecut, precum și cu planificările pentru campionatul viitor. Se vor putea constata, cred, multe lucruri interesante...

Consider că ar trebui urmărite mai îndeaproape calitatea și cantitatea muncii antrenorilor, actualmente nesatisfăcătoare la o bună parte dintre aceștia. Este momentul ca la dispoziția lor să se pună mai mult material didactic de specialitate, filme, kinograme, care să-i ajute în muncă. De asemenea, antrenorii trebuie să se bucure de întregul sprijin din partea federației, pentru că nu o dată s-a văzut că acolo unde a existat intenția de a introduce un spirit nou în antrenamentele și conduita jucătorilor, antrenorii s-au lovit de interesele asociate ale conducerilor de asociatii, care au alergat numai după rezultate imediate.

Să scoatem din anonim competițiile de juniori!

„Vă trimit aceste rânduri, izvorite din sincera dorință de a participa și eu cu unele modeste păreri la ancheta deschisă în ultima vreme, de apreciată dv. revistă, anchetă al cărei subiect îl constituie fotbalul nostru, cu atît mai mult cu cît, cu o propunere exprimată de unii cititori în această pagină, nu pot fi de acord. Mă refer la ideea modificării sistemului competițional existent. Consider nefondată propunerea de schimbare a acestuia prin reducerea activității divizionare, în sensul menținerii formulei actuale cu 14 echipe în categoria A, în timp ce în categoria B ar urma să activeze doar o singură serie de 16—18 echipe, iar categoria C să fie pur și simplu desființată.

Argumentele aduse în susținerea unei asemenea propuneri nu au darul să convingă, ele neținînd seama de necesitățile fotbalului nostru, de marea iubire de care se bucură el în toate centrele locuite ale țării, de organizarea din alte țări cu fotbal înaintat, unde sistemul competițional superior se dispută pe trei categorii divizionare.

În cazul acceptării ideii de reducere a numărului echipelor divizionare, limitat la o singură serie de categoria B (afară de cele 14 formații de A) ar însemna să considerăm drept un lucru foarte bun angrenarea unui număr de numai circa 280 jucători în categoria A și de circa 360 în B, singurii deci în măsură să se bucure de asistența tehnică a celor mai buni specialiști, concentrați în mod normal la aceste echipe, de asistența publicului spectator din orașele respective și de atenția cronicarilor sportivi.

Este bine cunoscut de noi toți că marele salt cultural din patria noastră a fost posibil numai prin crearea numărului mare de centre de învățămînt de

toate gradele și de alte numeroase organisme de propagare a culturii pe întreg teritoriul țării.

Progresul și valoarea fotbalului nu vor crește decît dîndu-se posibilitatea unui număr cit mai mare de echipe și jucători de a activa într-un mediu superior, asistați de cei mai buni specialiști și tehnicieni ai noștri. Organizarea unei asemenea activități la un nivel ridicat nu poate avea loc decît în cadrul celor trei categorii divizionare.

O altă problemă, la fel de importantă, ce necesită o analiză neîntîrziată, este **CAMPIONATUL JUNIORILOR**, a cărui formă actuală nu servește deloc scopului nostru. Este cunoscut faptul că meciurile juniorilor se desfășoară în anonim, într-o totală indiferență din partea organelor federației, ale comisiilor regionale și ale cronicarilor sportivi, care se mulțumesc să publice doar rezultatele jocurilor respective, cifre goale ce nu aduc nici o satisfacție personală tinerilor jucători. Știm cît este de deprimant să joci în fața tribunelor goale și, dimpotrivă, cît de stimulator este să simți ațintiri asupra ta ochii miilor de spectatori veniți să te susțină și să te aplaude.

Pentru a da valoare și acestor jocuri, va trebui ca ele să fie programate întotdeauna în deschiderea meciurilor echipelor de seniori ale cluburilor din care fac parte, în toate cele trei categorii A, B, și C, iar echipele clasate pe primele locuri, plus campioanele regionale, să participe la turneul final al campionatului național. În acest fel, jocurile de juniori se vor bucura nu numai de asistența tehnică a antrenorilor primei garnituri, ci și de aceea a publicului larg din tribune.

D. VIRGILIU
jurist, București

IMPOTRIVA

PREGĂTIRII

ȘABLON

„Procesul de tîmăduire a fotbalului românesc este fără îndoială greu și nu de durată scurtă. Succesul lui va fi asigurat numai prin măsuri realiste, rezultate din analiza temeinică a tuturor propunerilor și sugestiilor făcute de specialiști și de noi toți, iubitorii consecvenți ai jocului cu balonul rotund. Din intenția sinceră de a fi utili, fie chiar într-o măsură cît de mică, efortului general de îmbunătățire a fotbalului nostru adăugăm și noi, la cele spuse pînă acum, o părere care poate fi luată în considerare.

Ne gîndim că printre principalele probleme ce trebuie rezolvate se numără și aceea a reorganizării din temelii a forului de conducere a fotbalului. Pe baza celor constatate pînă acum se impune cu necesitate ca F.R.F. să capete caracterul unui organism viabil, competent, aflat de-asupra oricăror interese înguste de club, unica sa rațiune de existență fiind aceea a slujirii cu credință și devotament a tot ce reprezintă fotbal în țara noastră. Pentru aceasta e nevoie ca toate organismele sale de lucru (comisia centrală de juniori, comisia de competiții, colegiul central de antrenori, comisia de disciplină, colegiul central de arbitri) să fie reanunțate cu simț de răspundere și acolo unde se constată incompetență, comoditate, necinste, blazare, să se ia măsurile cele mai drastice.

Credem că federația trebuie să se bucure de prerogative, responsabilități mai

DEPLINĂ CONSIDERAȚIE SUGESTIILOR PRIMITE DE LA IUBITORII FOTBALULUI

ȘCOLARII — UN MARE REZERVOR DE TALENTE

„Ca vechi îndrăgostit de fotbal, mi permit a face unele propuneri care, cred, pot să contribuie la redresarea fotbalului nostru. Am în vedere o latură a activității fotba-

ATENȚIE SPORITĂ TINERETULUI

„Socotesc că este necesar ca paralel cu desfășurarea campionatelor categoriilor A, B și C să se organizeze mai multe competiții de tineret, juniori și de pitici. Cu alte cuvinte, aceste competiții să fie alcătuite și organizate pentru cele trei echipe mai mici ale cluburilor, concomitent cu jocurile oficiale ale primelor garnituri și să fie prevăzute și ele cu clasamente, cu promovări și retro-

relor de cadre de pe lângă fiecare club, onorată de toată atenția și afecțiunea. Sînt convins că, pe lângă cîștigul de a menține într-o competiție de amploare, oficială, prestigioasă, tineretul fotbalistic al țării, vom avea prilejul să vizionăm partide de fotbal cel puțin de calitatea celor oferite de primele echipe.

Actualul campionat de juniori a devenit deosebit. El nu prezintă nici

PREGĂTIRI PENTRU EDIȚIA A CAMPIONATULUI NAȚIONAL DE ORIZONT BUCUREȘTEAN CU REFLEX

Pregătirile în vederea noului campionat s-au înscris deja pe agenda cluburilor bucureștene.

Scurta vacanță, în care decepțiile, minusurile și plusurile comportării din trecutul campionat s-au convertit desigur în tradiționalele speranțe pentru o nouă ediție, își trăiește ultimele ore. O muncă asiduă și plină de răspundere îi așteaptă pe fotbaliștii pentru ca în toamna viitoare să se poată, într-adevăr, „număra bobocii” unui fotbal de calitate.

Vacanța fotbalistică propriu-zisă s-a terminat. Mai exact, chiar dacă vacanța competițională continuă, echipele (cele din categoria A, în primul rând) și-au reluat de câteva zile activitatea (reportajul din această pagină e o primă ilustrare) cu gândul la viitorul campionat, al cărui start se va da în a doua jumătate a lunii august.

Incepe, deci, în curând, un nou campionat național. Sau, dacă vreți, pornind de la ideea că — de fapt — un campionat începe, pentru cluburi și federație, o dată cu pregătirile în vederea lui, putem spune că, practic, el a și început...

Și nu-i un campionat oarecare. În această toamnă, începe O EDIȚIE JUBILIARĂ, CEA DE-A 50-A, A COMPETIȚIEI NOASTRE SĂPTEMĂNIALE. Începând din sezonul competițional 1910/1911, când primul titlu de campioană a României a revenit echipei bucureștene Olimpia F. C., echipele noastre s-au întrecut de 49 de ori pentru tricourile de campion, suita întrecerilor fiind întreruptă de două ori, din cauza războiului.

În fața celui de-al 50-lea campionat național, simțim nevoia acestor câteva rânduri prin care să sugerăm federației noastre să acorde viitoarei ediții o atenție deosebită, mai ales sub aspectul festiv pe care să-l îmbrace atât desfășurarea cât — mai ales — inaugurarea sa.

Ne gândim, de exemplu, la **cadrul sărbătoresc în care trebuie să se desfășoare etapa inaugurală.** Fiind vorba de o ediție jubiliară, atât în Capitală cât și în orașele care vor găzdui jocuri, fluierul de începere a partidelor ar putea fi precedat de mici festivități organizate de F.R.F. și de comisiile regionale, la care să ia parte și alți fotbaliști. De asemenea, lovitură de începere a primelor meciuri ar putea fi dată de unul din cei mai vechi și stimati fotbaliști ai orașului respectiv, foști internaționali sau jucători de prestigiu, antrenori cu merite în dezvoltarea fotbalului în orașul sau regiunea respectivă.

De asemenea, prilejul ar putea fi folosit și pentru sărbătorirea, atât pe plan local cât și național, a jucătorilor...

încă dacă meciul lui Sasu în echipa noastră contra Duklei este un „aperitiv” pentru rămânerea băimăreanului pe litoral”.

Ivan: „În sfârșit, după luni de

inactivitate, voi... la Dinamo Pitești tuturor că mai... spus printre... noastre categorii...

LA TELEFON CLUJUL ȘI PITEȘTIUL

Chiar și prin telefon, entuziasmul lui C. Teacă rămâne la fel de molipsitor:

„După ce vizita medicală din 5 iulie a deschis noul sezon, a urmat a doua zi un prim antrenament de acomodare iar vineri 7 iulie a avut loc „prezentarea scrisorilor mele de acreditare,” în prezența a 4.000 de oameni și a buchetelor de flori. Am fost profund emoționat, o asemenea primire nemaifăcându-mi-se pînă acum,

Duminică 8, antrenament cu public, în compania juniorilor clujeni, campioni naționali. Mi-a fost greu să discern cine reprezintă dintre ei prezentul și cine viitorul echipei noastre de categoria A.

Vom rămâne în această săptămână la Cluj, ca de luni 17 să plecăm la Miercurea Ciuc. Avem în perspectivă două meciuri la Cluj: primul la 6 august cu o echipă din R.F.G. (tratativele sînt în curs) și apoi în 13 august, cu Steagul roșu Brașov).

Preocuparea noastră numărul 1 este și va fi aceea de a deprinde pe fiecare jucător în parte și echipa în ansamblul ei să joace ofensiv. Pentru că aceasta și numai aceasta trebuie să fie amprenta fotbalului modern, garanția spectacolului. De aceea voi

pe aceștia din urmă să aplaude și să „U!”.

Ștefan Vasile, namoviștilor din F... mai laconic, res... dent febra plecării la Predeal. „Vor... pînă la 20 iulie, de... lot, mire... Tîrce... nibil cel puțin o... tul va cădea în... perioadă pe pregă... nerală, echipa noi... rențe vechi, de a... în această direcți... odihnit și mi-a... pune cu toată se... datura pentru ac... În ceea ce priveș... antrenori, cererea... ocupa de echipa... fost acceptată ast... ora în „tandem” c...

PREZENȚE NO

Primele antrenam... gresului, începun... trecută au un dub... de o parte, reven... jucătorilor — la cap... de acceptat...

Un duel inedit: doi „boboci” (Ene Daniel, cu spatele, și Dumitrache) împotriva a trei „consacrați” (Ghergheli, Frățilă și Haidu) pe un teren fără porți
Foto: S. BRĂȘOVEANU

sacrificiu de care trebuie să fie animată. Evident că pentru cultivarea adâncă a acestor simțăminte este utilă, pe lângă procesul educativ corespunzător, o formă de concretizare a răspunderilor jucătorului, care să reglementeze pe o bază solidă drepturile și îndatoririle acestora și apoi aplicate cu toată exigența, fără nici un fel de menajamente și protecții. Ar trebui introduse periodic (anual) verificări practice și teoretice la jucători, așa cum în celelalte domenii de activitate oamenii dau proba capacității lor profesionale. Nu sînt pentru plimbarea jucătorilor de la o echipă la alta, ci, din contră, ar trebui făcute contracte între cluburi și jucători pe perioade de la 3 la 5 ani, în care să se prevadă drepturile și obligațiile reciproce.

Prin aceste măsuri organizatorice s-ar stabili în sfîrșit locul și răspunderile fotbalistilor în societate“.

GH. PINTILIE
Tg. Mureș

urgentă și la nivelul celor mai exigente responsabilități a acestui domeniu. În toate școlile și liceele să se acorde atenția cuvenită fotbalului, creîndu-se condițiile necesare însușirii și practicării acestui joc, elevii fiind asistați și îndrumați de cadre bine calificate. Am avut neplăcutul prilej să constat în școli și mai cu seamă în licee cum unii profesori sau directori nu îngăduie elevilor accesul spre fotbal, aceasta fiind după părerea mea principala frînă în calea dezvoltării fotbalului școlar.

Pentru a se desrădăcina asemenea mentalități lipsite de rațiune un organism special instituit în sinul federației, din care să facă parte și un reprezentant al Ministerului Învățămîntului, să controleze efectiv activitatea fotbalistică din școli și licee și să tragă la răspundere cu toată severitatea pe cei ce pun piedici în calea dezvoltării acesteia.

Competițiile școlare să se bucure de deplina atenție a F.R.F. și a celorlalți factori, să se desfășoare în condiții prielnice, stimulative, mergîndu-se pînă acolo încît, pentru cele mai bune formații din țară, să se organizeze în timpul vacanțelor întreceri internaționale.“

N. SBUCHEA
Hateg

DAR CAMPIONATELE REGIONALE?

Citesc în revista „Fotbal“ diverse comentarii privind activitatea echipelor de categoriile A, B și C și mă bucură preocuparea pentru nivelul lor calitativ. Constat însă că despre campionatele regionale se scrie mai puțin.

Părerea mea este ca numărul echipelor din campionatul regional să fie mai redus, în fiecare regiune întrecîndu-se în această competiție numai echipe valoroase. De asemenea, dacă aspectul organizatoric nu poate fi rezolvat decît de comisiile regionale, propun ca problemele de instruire să stea tot în atenția federației, care să le privească mai îndeaproape. Și prima măsură pe care forul de specialitate ar putea-o lua, ar fi aceea ca toate echipele de campionat regional să aibă antrenori calificați și nu instructori voluntari.

VASILE PREDĂ
Tîrgoviște

LEGEA ÎN COMPETIȚII PROPRII PÎNĂ LA VîRSTA DE 18 ANI. DUPĂ ACEASTĂ ETATE PÎNĂ LA 22—23 DE ANI. EI NU MAI AU LA ÎNDEMINĂ NICI O ALTĂ COMPETITIE OFICIALĂ ÎN CARE SĂ ACTIVEZE. singura lor preocupare rămînd... antrenamentele. Or, cred că una este să joci într-o întrecere cu caracter oficial și alta este să apari cîțiva ani doar în echipament de antrenament. Din această cauză numeroase talente reale ale fotbalului nostru s-au pierdut la vîrsta cînd ar fi trebuit să se afirmе.

Așa stînd lucrurile, socotesc că nu mai poate fi pusă în discuție necesitatea organizării unei competiții adresate elementelor tinere, ieșite din vîrsta junioratului, care nu pot ocupa loc imediat în echipa primă (pot fi unele mici excepții, dar ele nu vor schimba totuși datele problemei), o competiție a rezervoar-

ului sînt formații mediocre și foarte slabe, astfel că partidele dintre ele au devenit niște banale formalități. Tot așa „piticii“ noștri atît de îndrăgiți de marea public, atît de dormici și ei de a fi urmăriți de miile de spectatori, pot avea și trebuie să aibă o competiție bine organizată și popularizată.

În concluzie, opinez ca fiecare club de categoriile A, B și C să aibă cîte o echipă de pitici, una de juniori și alta alcătuită din tineretul de 18—22 de ani, care să participe la campionatele lor naționale. Procesul de creștere a fotbalistilor de la vîrsta marilor visuri și pînă la consacrare s-ar desfășura astfel într-un mod fluid, continuu, sub ochii tehnicienilor clubului și în directă responsabilitate a acestora“.

CRACIUN GURBAN
fost jucător-Simeria

TURNEE

PENTRU TOATE ECHIPELE DE „A“!

Într-un amplu material trimis redacției, profesorul ȘTEFAN MIHAIL, directorul școlii generale din Bobota, raionul Șimleu, reg. Crișana, face o largă și realistă analiză a ceea ce are bun și rău fotbalul nostru. După ce argumentează părerile personale enunțate cu privire la cantitatea de „contribuție“ a diversilor factori — antrenori, jucători, federație, cluburi, suporteri, spectatori etc. — cititorul nostru precizează unele măsuri pe care le socotește utile pentru înlăturarea aspectelor neplăcute din fotbalul românesc. Iată cîteva:

— Exigență față de comportarea jucătorilor la antrenamente, în meciuri și în societate, dar să nu se cadă totuși în exagerări ce pot prejudicia procesul pedagogic.

— Întîlniri frecvente ale cluburilor sau ale loturilor reprezentative cu formații similare din țările cu fotbal avansat (Italia, Ungaria, R.F. a Germaniei). Să se organizeze anual duble întîlniri cu una din aceste reprezentative, așa cum se procedează între Ungaria și Austria.

— Pe timpul iernii, toate echipele noastre de categoria A să întrecîndă turnee în țările cu climă propice jocurilor.

— Să se dea mai multă atenție fotbalului în școlile de toate gradele. „La școala pe care o conduc se mai sparg uneori geamurile, dar se joacă foarte mult fotbal și găsesc că acesta este esențial“, scrie cititorul nostru.

cluburilor de toate categoriile nu este cel mai indicat. Principala organizatoare a acestor campionate trebuie să fie federația, iar Ministerul Învățămîntului, celelalte ministere de resort în cazul școlilor profesionale, să sprijine cu toată dragostea eforturile federației.

Pe de altă parte, ne exprimăm dezacordul cu metoda practică pînă acum și anume aceea de a impune tuturor echipelor o concepție unică de joc, un program de pregătire tehnică și fizică după un anume calapod. În schimb, nu știm să fi intervenit cu toată autoritatea, impunînd în mod echitabil fiecărui club un anume număr de jucători de care să dispună, drepturile și îndatoririle lor. Federația să lase la o parte tendința de a șabloniza jocul echipelor noastre și să dea deplină libertate de mișcare în acest sens antrenorilor, aceștia fiind singurii răspunzători de calitatea muncii lor, în fața propriilor cluburi.

Opinăm pentru o legătură a tuturor sectoarelor federației cu presa, astfel ca noi toți cei ce urmărим activitatea fotbalistică, să fim incunostiințați în permanență de proiectele sale, greutățile pe care le întîmpină în sinul ei și la cluburi, ce măsuri se gîndesc să mai adopte etc.“

C. NASTASE,
S. LEIBOVICI,
C. ANDRONESCU

salariați la Fabrica de conserve Buftea

Ionul rotund.

S-ar putea, eventual, scoate de către federație o **insignă jubiliară** care să fie acordată cu această ocazie jucătorilor, antrenorilor, arbitrilor, activiștilor cu o activitate remarcabilă de-a lungul anilor. Evenimentul ar putea fi subliniat și prin **aparitia unei broșuri festive, consacrată acestui jubileu, după cum** presa, radioul, televiziunea ar putea aduce — și ele — contribuții însemnate pe linia valorificării tradițiilor valoroase ale fotbalului românesc, a popularizării echipelor și jucătorilor care au făcut cinste fotbalului nostru.

Nu găsim lipsită de interes nici propunerea făcută de un cititor al revistei noastre care sugera ca pe trofeul ce va fi înminat echipei câștigătoare să fie gravată inscripția „Al 50-lea campionat al României”, ca toți jucătorii echipei campioane să primească mici cupe cu aceeași inscripție. De altfel, nu ni se pare prea greu ca în acest an, cite o **plachetă comemorativă** să fie înminată, la sfârșitul competiției, tuturor jucătorilor, antrenorilor, arbitrilor, cluburilor care iau parte la ediția jubiliară.

Nu avem pretentia că în enumerarea de mai sus am epuizat posibilitățile de a face ca evenimentul să nu treacă neobservat. Federația noastră și cluburile au deschisă calea inițiativelor...

Am vrea însă, înainte de a încheia, să subliniem că cea mai frumoasă contribuție la marcarea jubileului campionatului național de fotbal, o așteptăm din partea jucătorilor și a antrenorilor sub forma jocurilor de calitate, a nivelului tehnic general al viitorului campionat.

Scriem aceste rânduri de pe acum, încă din primele zile ale reluării pregătirilor, pentru a aminti tuturor celor de care depinde calitatea jocului prestat în competiția de bază a fotbalului nostru, că bucuria cea mai mare pe care ei o pot face iubitorilor fotbalului cu prilejul „**Campionatului numărul 50**” este să le ofere a **competiție de calitate, spectaculoasă și de bun nivel tehnic.**

Un campionat de nivel superior!

Cu acest deziderat să pășim în cea de-a 50-a ediție a campionatului.

Radu URZICEANU

8 iulie, la **Dimamo**. Încercăm la biroul antrenorilor de fotbal. Cu **Traian Ionescu și D. Nicolae**, ne încrucășăm drumurile pe scară.

Traian Ionescu: — Ne scuzați, dar trebuie să plecăm la o ședință!

Argumentul fiind hotărâtor, n-am mai insistat, dar am revenit mai târziu... Și cum antrenorul dinamoviștilor bucureșteni este totuși un interlocutor amabil, nu ne-a refuzat. Astfel am aflat că lotul vicecampionilor (inclusiv Marica, singurul jucător accidentat, în urma turneului din Iran) se află la ora când citiți aceste rânduri, la Predeal. Se pare că jucătorii din șos. Ștefan cel Mare aplică o parafrază după un cunoscut proverb: „pofta vine... jucând!”. Punând accent pe pregătirea fizică (provizia de ozon montan trebuie să le ajungă până la vacanța de iarnă!), ei vor alterna antrenamentele asidue cu jocuri în compania unor echipe de categoria regională sau B. Dinamoviștii vor sta la Predeal până la 30 iulie.

„Vom pleca apoi în Turcia, la invitația clubului Fenerbahce pentru un turneu de două jocuri, ne spune Traian Ionescu. În privința lotului? Toate-s vechi și noi is toate!” — conchide „diplomatic” antrenorul dinamovist.

La fel ne-a răspuns și Nicușor, care își pregătește bagajele pentru Bacău, unde va prelua pregătirea proaspeților promovăți în prima categorie. A ținut însă să ne precizeze că noua sa misiune nu va fi deloc ușoară. N-am încercat să-l contrazicem.

Mergînd pe aleile ce duc spre terenurile cu zgură ale parcului, am găsit o păsărică gureșă care ne-a servit cîteva noutăți pentru noul sezon: la dinamoviștii bucureșteni vor juca Boc, Lucescu

(se reîntoarce la fostul său club, conform convenției de împrumut între Dinamo și Știința), Naghi (fost la Dinamo Pitești) și tînărul mijlocas V. Sălceanu de la C.F.R. Pașcani. În schimb au plecat Lică Nunweiler, Nuțu și frații Ene care, împreună cu Maghiar și Velicu (de la Dinamo Victoria, vor întări lotul colegilor lor din Bacău.

Pe terenurile de zgură de lîngă velodrom prezenți la apel (voluntar) în antrenamente individuale: Frățilă, Ghergheli, Haidu, Ștefan, Dinu, Stoescu, Dumitrache, Pirvu, Niculescu, Ene D. și Nuțu. Fotbal de sezon, alias tenis cu piciorul. Atmosferă destinsă. Împreună cu aceștia la joc participă și cîteva oaspeți, foști dinamoviști bucureșteni: **Uțu, Ivan și Unguroiu.**

Micro-interviu cu primii doi:

Uțu: „La Farul reîncepem pregătirile la 12 iulie. Nu știu

de titularizat în formație. O surpriză plăcută a constituit pentru mine faptul că cei mai vechi jucători: **Ivansuc, Petru Eril, Cîmpeanu, Ringheanu** au scris primii la intronarea unui climat de lucru intens,

Cu toții — club, jucători, antrenori, — dorim să consolidăm aici, la Cluj, un nucleu viabil al fotbalului studentesc. În acest sens ne orientăm și în eventualele transferuri pentru ca să putem pregăti o echipă de perspectivă, omogenă, capabilă să reprezinte fotbalul clujean în primul eșalon și fotbalul studentesc din țara noastră în competiții internaționale, ca de pildă campionatul european de la Londra, din anul viitor.

Cîteva cuvinte pentru publicul clujean: în ultima vreme e s-a orientat spre pitici și juniori, cei care îi aduceau satisfacții. Dorința mea este să transmit jucătorilor primei echipe pasiunea pentru joc a celor din tribune iar

50-lea campionat. două laturi ale pr tuate ale antrenori str. Dr. Staicovici. prezintă pentru cit importanță, de a noastre însemnări, îndeosebi la acest

La antrenamentul fost martori, al 4- actual, în afara a tăreț Dan Spătaru mijlocul prietenilor erau prezenți prii dru, Matache, Pe pescu, Maftenuță. C Ion Popescu, Nea motivat Mateian Ad. Constantinescu celor aliniați la a mai remarcat un totuși vechi, în lo fundașul central I însănașoit comple revină în mîile activi de primă cum și una inedi care anul trecut a

Din nou la drum! Deocamdată, obișnuita „încălzire” dinaintea efortului propriu-zis. Echipa lui Petre Moldoveanu este grăbită...

Foto: S. BAKCSY

Fotbal Fotbal Fotbal Fotbal Fotbal

UBILIARĂ

TIONAL

PROVINCIALE

de teren
să arăt
vint de
princei

determin
a echipa

rul di-
a fost
se evi-
doua zi
e ac-
întregul
indis-

Accen-
această
ică ge-
când ca-
ia încă,
rin este
ă-și va
a candi-
ațională.
tivul de
a mă-
iori n-a
voi lu-
in".

MAI ALES VECHI LA PROGRESUL

le Pro-
plămîna
ster: pe
plată a
impus-
iale, iar
pația a-
ruia în
lotului
el de al
aceste
ilor ac-
peii din
-a dona
i multă
scurtele
referi

re am
ezonului
lui cîn-
it din
e sport,
i Min-
V. Po-
Bolceriu,
Lipseau
rălungă,
rîndul
ent am
nou și
resului:
care s-a
și să
aliștilor
e, pre-
Ionescu,
sub cu-

„U” - CLUJ (juniori)
CAMPIOANĂ NAȚIONALĂ

— Hai, nene, cînd vii și dum-
neata aici sus?
— Stiu eu? Să-î întrebăm pe
nen' tu Teoșcă!

Desen de Neagu RADULESCU

T.S.K.A. LA BUCUREȘTI

Pentru clubul Steaua se proiectează un joc cu reputată formație T.S.K.A. din Sofia. Data reținută este 6 august.

Deținătoarea Cupei României mai are în perspectivă un joc internațional: cu Selecționata Armatei R. P. D. Coreene, la data de 13 august.

Oaspeții din R.P.D. Coreeană vor mai susține la noi, pînă la 20

august, încă două partide, la Tg. Mureș și într-un alt oraș nedesemnat.

DINAMO BUCUREȘTI LA ISTANBUL...

După cum am anunțat, echipa Dinamo București a primit o invitație din partea clubului Fenerbahce din Istanbul. Invitația se referă la două meciuri care urmează să aibă loc la 4 și 6 august,

TURNEE

ÎN CADRUL

PREGĂTIRILOR

...FENERBAHCE VINE ÎN ROMÂNIA

La rîndul lor, dinamoviștii vor fi gazde cîteva zile mai tirziu, cînd vor primi vizita cunoscutului club din Istanbul. După toate probabilitățile, Fenerbahce va jua la București în ziua de 10 august, urmînd ca la 13 să evolueze la Arad, în compania echipei locale U.T.A.

TURNUL ECHIPEI RACING BEIRUT

În fine, între 10 și 15 august vom mai primi o vizită, de data aceasta din Liban, cu al cărui fotbal am avut contacte mai dese în ultima vreme. Racing din Beirut va întoarce vizita echipei Dinamo Pitești, care a întreprins un turneu în Liban la începutul anului. Racing va susține două-trei meciuri.

COMPETIȚIILE EUROPENE DIN NOU ÎN PREOCUPĂRILE ECHIPELOR NOASTRE

RAPID

SPERANȚE DE BUNĂ COMPORTARE LA PRIMA PREZENTĂ

În Giulești s-au stins, treptat, ecourile — plăcute și neplăcute — ale unui sezon care au izbutit să răscolească un întreg cartier și să facă „nopti albe” unei adevărate armate de suporteri.

Cucerirea titlului de campioană i-a conferit Rapidului și dreptul de a ne reprezenta în „Cupa campionilor europeni” și primul adversar (sperăm vor fi și alții...) îi este cunoscut — campioana Bulgariei, Botev din Plovdiv. În asemenea condiții nici nu-i de mirare că giuleștenii își fac griji de pe acum. Ba e foarte bine chiar, pentru că asta înseamnă — vorbind gospodărește — măsuri luate din timp pentru realizarea unui sezon mai bun.

La Rapid există o asemenea preocupare. De aceasta ne-am conștientizat în cursul convorbirii cu președintele clubului, PETRE CAPRĂ, și antrenorul principal al echipei, VALENTIN STĂNESCU.

— Ne preocupă, firește, mai mult ca oricînd viitorul sezon — a început tov. P. Capră. Și nu-i nevoie să subtilizez în mod special motivele. Apărarea titlului de campioană și reprezentarea fotbalului românesc în „Cupa campionilor europeni”, reprezintă o misiune de prestigiu pentru noi, dar și foarte dificilă. Dorim din toată inima să reușim în ambele cazuri și ne vom pregăti pentru a face față dublei sarcini. Pornind de la experiența și învățămintele sezonului trecut, am luat și vom continua să luăm măsuri care să asigure o comportare demnă a echipei. N-am să mă refer la cele privind instruirea. Eu vreau să arăt că conducerea clubului a și trecut la măsuri în ce privește asigurarea bazei materiale. Cimpul de joc al stadionului este supus unor reparații menite să-l aducă la condiții optime pentru ca antrenamentele să se desfășoare pe un teren la fel de bun ca acelea de joc. Nu mai vorbesc de instalațiile anexă, care au fost verificate și puse la punct.

Pe de altă parte, ne frămîntă rezolvarea a două probleme principale: lărgirea și întărirea lotului de jucători și definitivarea și executarea întocmai a planului de pregătire. Sperăm că pentru toamnă să dispunem de un lot mai mare, prin includerea unora dintre juniorii echipei și centrului nostru (Ploșcaru, Adam, Petreanu, Fădoi, Dumitru) și a unor elemente de la alte categorii. În această privință conducerea clubului va da tot sprijinul secției de fotbal, pentru a-i asigura primei formații o activitate rodnică, demnă de numele de RAPID, de titlul pe care-l deține și de popularitatea de care se bucură. Vrem cu toții

ca să încheiem mai bine viitorul sezon și dintr-un motiv oarecum sentimental: anul viitor la 11 iunie clubul nostru își va sărbători 45 de ani de existență...

Un capitol, ca să spunem așa, fiind terminat, am trecut la al doilea punct de pe... ordinea de zi și, în consecință, i-am dat cuvîntul lui V. Stănescu:

— Ne așteptăm o „campanie” grea — a spus antrenorul principal, dar nu imposibil de dus la bun sfîrșit. Ne cunoaștem și mai bine jucătorii, le știm calitățile și capriciile, dar mai ales posibilitățile reale. E drept, ne-au prilejuit și decepții amare. Nici azi nu înțeleg cum au „reușit” ei să rateze finala Cupei, pentru care — în paranteză fie spus — și-au primit ceea ce li se cerea (avertisment întregii echipe și măsuri administrative destul de usturătoare).

Dar, acum, avem înainte un nou sezon și știm că evoluția noastră este așteptată cu exigență și curiozitate. De aceea ne-am și luat măsuri pentru ca să nu decepționăm. Ele izvorăsc din concluziile sezonului trecut și au ca obiectiv imediat refuzarea totală — fizică și morală — a jucătorilor.

— Ați început efectiv pregătirile?...

— Nu. Jucătorii, aflați încă în vacanță, se vor prezenta în ziua de 15 iulie cînd va avea loc și primul antrenament. În trecut fie spus, trebuie să remarcăm că cei care au rămas în București (Dan Coc, Năsturescu, Lupescu etc.) au făcut, din proprie inițiativă, antrenamente. Efectiv și organizat însă, ele vor începe la 15 iulie. În zilele de 17 și 18 iulie vom efectua controlul medical, dar vom ține și ședințe de pregătire cu cei care nu sînt la vizită. Apoi, vom urma la Predeal o scurtă perioadă de odihnă activă, cu lucru întens însă, după care la 27 iulie vom susține la București primul joc public. În principiu, în fiecare miercuri și duminică echipa va disputa un joc-scoală și unul de pregătire. Gradul pregătirii, la începutul lui august intenționăm să perfectăm un turneu peste hotare, în R. F. a Germaniei, după toate probabilitățile. Dacă nu va fi posibil, atunci vom lua parte la un turneu al echipelor bucureștene.

— Mai trebuie adăugat ceva — a intervenit tov. P. Capră. Cunoșcînd importanța pregătirii teoretice, clubul va organiza lecții metodice periodice cu concursul colectivului de antrenori. Asta pe de o parte. Pe de altă parte, problema învățămîntului va fi pe prim plan, fie ca încadrare în diferite forme, fie pentru completarea studiilor, activitate care va fi urmărită cu toată exigența.

O urare de succes și am părăsit clubul Rapid cu sentimentul că de data aceasta — realizînd măsurile de pregătire pentru viitorul sezon — giuleștenii vor avea mai multe și mai depline satisfacții de pe urma echipei de fotbal. Așteptăm cuvîntul jucătorilor.

Petre GATU

STEAUA

MECIUL CU F. C. AUSTRIA O REEDITARE A ÎNTÎLNIRII DIN C.C.E.

Peste două zile, sîmbătă 15 iulie, vacanța deținătoare Cupei va lua sfîrșit. Se va lua din nou contact cu mingea, cu gazonul și cu preocupările impuse de imperati-vele unui nou sezon competițional. La fel ca în urmă cu un an, grijile fotbalistilor de la Steaua sînt în strînsă legătură cu două mari obiective: campionatul intern și participarea la o nouă ediție a „Cupei cupelor”.

În sezonul care vine, Steaua ține să strălucească mult mai intens, de aceea întreg procesul de pregătire va urma un curs mult îmbunătățit.

„Vom pune un mai mare accent pe elementele de tehnică, elemente care să fie utilizate cu maximum de eficacitate în stilul de joc al echipei — ne declară deunăzi antrenorul ȘTEFAN ONISIE. Antrenamentele pe care le vom efectua pînă la sfîrșitul lunii iulie, vor avea — printre altele — obiectivul conturării unei maniere de joc specifice jucătorilor noștri, bazată pe vigoare, decizie, rapiditate de rezolvare a tuturor situațiilor ivite în joc și mai cu seamă pe o mare omogenitate. Precizez că această preocupare nu reprezintă expresia realizării unui fel momentan, ci pe aceea a unui început pe care îl dorim reușit, al procesului de mai lungă durată, în virtutea căruia formația noastră să atingă o valoare internațională. Pentru noi, acest început îl

constituie turul campionatului care se apropie și primele două confruntări cu reductabila echipa vieneză F.C. Austria.

Participarea noastră în „Cupa cupelor” pare mai grea decît anul trecut, pentru că, personal, găsesc că fotbalul austriac se află de la o vreme în plină revenire. În plus, ne amintim, mărturisesc că nu cu prea mare plăcere, că în anul 1961, în cadrul Cupei campionilor europeni, F.C. Austria ne-a eliminat chiar din primul tur, după un 0-0 la București și un 2-0 pentru ea la Viena. Cu atît mai mult deci dorința sau mai bine zis ambiția noastră este să ne revanșăm, ca Steaua să obțină calificarea în etapa a doua. Dispunem de un lot pe care îl socotesc apt de performanțe înalte și avem obligația morală față de fotbalul românesc, față de suporterii ei și față de noi înșine de a nu mai repeta palidă prezență din ediția trecută a „Cupei cupelor”.

Pentru o mai bună verificare a potențialului echipei sînt pregătite două întîlniri internaționale premergătoare sezonului oficial: la 6 august o partidă cu puternica formație bulgară T.S.K.A. Cervezo Zname și una, șapte zile mai tirziu, cu selecționata armatei R.P.D. Coreene, care de altfel se confundă cu echipa națională. Ambele jocuri vor avea loc la București.

Cît privește efectivul formației Steaua, se pare că el nu va fi mult deosebit de cel folosit în campionatul trecut. După cîte am aflat, extrema Micu va primi dezlegare, reîntorcîndu-se la A.S.A. Tg. Mureș. Este posibilă, de asemenea, prezența în lotul echipei militare a timișorenilor Seculeanu și Panici.

Gh. N.

ÎN CÎTEVA RÎNDURI

rile într-o stațiune de munte. Acestea vor continua acasă, planul de pregătire prevăzînd din acest moment și jocuri de omogenizare și amicale. Pînă la începerea campionatului, A.S.A. urmează să susțină două jocuri internaționale la Tg. Mureș, în compania echipelor Neu Brandenburg (R.D. Germană) și Selecționata Armatei R.P.D. Coreene. De asemenea, mureșenii vor disputa și două întîlniri (pe teren propriu și în deplasare) cu Universitatea Cluj. Fotbaliștii de la A.S.A. privesc cu multă seriozitate pregătirile în vederea debutului în prima categorie. (Ion Păuș, corespondent).

■ O nouă acțiune pentru lărgirea cadrelor de arbitri. De luni va începe la București — în organizarea federației — un curs de arbitri, la care vor lua parte foști jucători de categorie A și B. Cursul va dura 10 zile și se va desfășura la complexul „23 August”. În lotul celor 20 de cursanți sînt și arbitri care vor face perfecționare cu acest prilej, cum sînt: Ion Panait (Petroșeni), I. Munteanu (Sibiu) — fost portar la Dinamo Bacău, Carol Sas (Tg. Mureș), I. Ruzici (București) etc. Printre foștii jucători, înscriși la curs, se numără: C. Ghiță (Brașov), M. Izhireanu (Arad), Tr. Moarcăș (Brașov), V. Iacob (Oradea) etc.

■ Barajul pentru promovarea în categoria C continuă duminică aceasta cu returul celor 7 meciuri disputate la sfîrșitul săptămîinii trecute, plus primul joc dintre Minerul Motru și Victoria Boboc, care nu s-a putut juca duminică trecută din cauza unei contestații. Returul acestei întîlniri va avea loc la 23 iulie.

■ În ultimele meciuri disputate de campioana orașului București, T.U.G. (două cu Voinea București și unul cu Cimentul Medgidia) înaintașul său central, Mihai, a înscris 6 goluri. Eficacitatea acestui jucător n-a rămas neobservată. De cîteva zile i se face „curte” pentru a accepta să joace în sezonul viitor la o echipă din categoria A. Se spune că este vorba și de Jiul. Vom vedea...

Locul al doilea nu-i de loc rău, par să spună tinerii fotbalisti ai Școlii profesionale „N. Crețulescu” din București

Crețulescu a fost revelația turneului. Cu jucători mai puțin dezvoltati fizic, unii dintre ei prezentându-se modest și la capitolul tehnic, a reușit să acumuleze totuși 4 puncte (ce-i drept și cu concursul jucătorilor de la Șc. prof. C. F. București care, în meci direct, și-au înscris două goluri în propria poartă!) și să devină vicecampionă. Datorită neglijenței, a fost singura echipă care s-a prezentat, în primul meci, cu cinci jucători în pantofi de tenis.

Locul III a revenit tot unei echipe din Capitală și anume Școlii profesionale căi ferate București, iar locul IV echipei Școlii profesionale Tg. Mureș care, după evoluția în serie, se arată una din pretendentele la titlu. În ultimele jocuri, vâguită, cu o pregătire fizică necorespunzătoare, a suferit însă numai înfringeri.

O notă bună la capitolul sportivitate tuturor echipelor participante, care și-au disputat jocurile cu ardoare, dar fără a depăși limitele regulamentare. În acest sens, latura educativă a fost la înălțimea cerințelor actuale, intenția de practicare a jocului dur fiind inexistentă.

Jocurile au fost urmărite de o serie de antrenori de la centre de copii și juniori din Capitală, precum și de către secretarul general adjunct al F.R.F., I. Alexandrescu, ceea ce a dovedit preocupare din partea federației de specialitate. Sarcina de depistare a elementelor talentate i-a fost încredințată antrenorului N. Gorgorin care se ocupă de peste 20 de ani de munca de pregătire a copiilor și juniorilor. Iată ce ne-a declarat el: „Inițiativa Ministerului Învățământului și a F.R.F. de a organiza această competiție a fost cit se poate de bine venită. Au fost depistate o serie de elemente de real talent, pe care le-am propus pentru tabăra republicană de juniori. Sprijinul acordat fotbalului în școli constituie actualmente măsura primordială în folosul îmbunătățirii nivelului acestei discipline sportive. Am fost încântat de jocul unor juniori pe care îi recomand cu toată căldura: Alex. Stanciu, Alex. Rădulescu, Leon Vicin, Marin Olteanu, Constantin Velicu, Mandu Omer (Șc. prof. 23 August București), Cornel Dumitru (Șc. prof. Crețulescu), Stelian Marin, Mircea Dușulescu, Gh. Apostol (Șc. prof. C. F. Buc.), Ștefan Strețcu, Arpad Cisar (Șc. prof. Tg. Mureș), Valeriu Demeter, Traian Pop (Șc. prof. Aiud Cimbud), Ovidiu Toma, Dumitru Carimals (Șc. prof. Hunedoara), Petre Morărescu, Jenică Savin (Șc. prof. Cimpina), Ionu Constantin, Stelian Georgescu, Alex. Maria (Șc. prof. Teleajen), Cristian Costea, Mihai Cameniță, Ion Tudorache (Șc. prof. UCECOM), Nicolae Florea (Șc. prof. Ploiești), Daniel Ariciu, Andrei Micla, Marin Stănescu (Șc. prof. Pitești), Gh. Ziller, Ion Gaboiler (Șc. prof. Baia Mare)”.

După desfășurarea ultimului joc a avut loc festivitatea de închidere a campionatelor. A luat cuvântul tov. ing. Marin Dorobanțu din partea Direcției activității educative din Ministerul Învățământului, care i-a felicitat călduros pe jucătorii celor 16 echipe precum și pe cei care i-au pregătit, urindu-le noi succese în viitor. Totodată, vorbitorul a arătat necesitatea organizării în și mai bune condiții a viitoarelor campionate școlare și a creșterii sprijinului acordat de Ministerul Învățământului și F.R.F.

Primelor trei echipe clasate le-au fost înmănat diplome, medalii, precum și premii în obiecte. Un lot valoros de arbitri a asigurat buna desfășurare a întrecerilor.

ȘCOALA PROFESIONALĂ „23 AUGUST” BUCUREȘTI CAMPIONĂ REPUBLICANĂ A ȘCOLILOR PROFESIONALE

● Organizare exemplară ● Jocuri de calitate ● 30 de jucători propuși pentru tabăra republicană de juniori

O probă că întrecerile finale din parcul „23 August” au fost foarte spectaculoase? Iată-o!

chide în curând activitatea la Cimpina.

În prima lui fază, campionatul a cuprins un număr de 200 de echipe ale școlilor profesionale de pe întreg cuprinsul țării, care s-au întrecut în competiții pe minister. Apoi, un număr de 16 echipe reprezentante a tot atâtea ministere, au câștigat dreptul de a participa la turneul final. Au fost alcătuite patru serii a câte patru echipe, meciurile desfășurându-se după sistemul turneu, nu mai tur. Formațiile clasate pe primul loc în serie au alcătuit o nouă serie, care s-au întrecut după același sistem, ocupanta primului loc fiind desemnată campioană. După

sase zile de întreceri, echipa școlii profesionale 23 August București a devenit campioană republicană a școlilor profesionale.

Echipa ȘCOLII PROFESIONALE 23 AUGUST, pregătită de prof. C. Stănculescu, desfășurând un joc sobru, eficient și spectaculos, care a înscris pe cei prezentați la întreceri, a obținut, meritat, titlul de campioană. Trebuie relevat faptul că echipa a încheiat competiția fără a pierde vreun punct. Resursele fizice ale jucătorilor, pregătiți și la acest capitol foarte bine, i-au ajutat să mențină un ritm susținut de la primul până la ultimul joc, în timp ce majoritatea echipelor s-au resimțit din ce în ce mai mult, unele dintre ele fiind în final aproape extenuate.

Echipa Școlii profesionale

Seria I

1. Șc. prof. Tg. Mureș 3 2 1 0 7-3 5
2. Șc. prof. Hunedoara 3 1 1 1 4-5 3
3. Șc. teh. Aiud-Cimbud 3 1 0 2 4-5 2
4. Șc. prof. M. Bravu Buc 3 0 2 1 5-7 2

Seria a II-a

1. Șc. prof. 23 August Buc. 3 3 0 0 17-6 6
2. Șc. prof. UCECOM Buc. 3 2 0 1 6-5 4
3. Șc. prof. Ploiești 3 1 0 2 12-5 2
4. Grupul școlar Tg. Jiu 3 0 0 3 2-23 0

Seria a III-a

1. Șc. prof. Crețulescu Buc. 3 1 2 0 9-5 4
2. Șc. prof. Teleajen 3 1 2 0 5-3 4
3. Șc. prof. Sibiu 3 0 2 1 5-7 2
4. Șc. prof. Cimpina 3 1 0 2 7-11 2

Seria a IV-a

1. Șc. prof. căi ferate Buc 3 3 0 0 5-0 6
2. Șc. prof. Baia Mare 2 1 1 1 4-4 3
3. Șc. prof. Pitești 3 0 2 1 3-5 2
4. Șc. prof. Galv.-Tei Buc. 3 0 1 2 0-3 1

REZULTATELE TURNEULUI FINAL

- Șc. prof. căi ferate Buc. — Șc. prof. Crețulescu Buc. 1-2 (1-0).
Șc. prof. 23 Aug. Buc. — Șc. prof. Tg. Mureș 1-0 (0-0).
Șc. prof. Tg. Mureș — Șc. prof. Crețulescu Buc. 0-1 (0-1).
Șc. prof. 23 August Buc. — Șc. prof. căi ferate Buc. 6-0 (1-0).
Șc. prof. căi ferate Buc. — Șc. prof. Tg. Mureș 3-1 (2-0).
Șc. prof. 23 Aug. Buc. — Șc. prof. Crețulescu Buc. 4-0 (1-0).

CLASAMENT

FINAL

1. Șc. prof. 23 Aug. Buc. 3 3 0 0 11-0 6
2. Șc. prof. Crețulescu Buc. 3 2 0 1 9-5 4
3. Șc. prof. căi ferate Buc. 3 1 0 2 4-9 2
4. Șc. prof. Tg. Mureș 3 0 0 3 1-5 0

Cea de-a doua competiție de amploare rezervată elevilor — cei cuprinși în școlile profesionale — și-a desfășurat turneul final timp de 6 zile (5-10 iulie), în Capitală, pe două terenuri ale bazei sportive 23 August.

Organizarea exemplară de către Ministerul Învățământului, în colaborare cu F.R.F., a competiției și valoarea tehnico-tactică peste așteptări a majorității echipelor, au făcut ca scopul propus — de depistare a unor juniori talentați — să fie atins pe deplin. Nu mai puțin de 30 de jucători, dintre cei 224, care au evoluat, au fost selecționați pentru tabăra republicană de juniori care își va des-

POPULARIZARE INSUFICIENTĂ

(DOAR 100 DE SPECTATORI!)

ȘI ALTE DEFICIENȚE

ÎN ORGANIZAREA TURNEULUI FINAL
AL CAMPIONATULUI INTER-LICEE

După încheierea actului final al campionatului republican școlar, rezervat liceelor, se pot trage unele concluzii în vederea mai bune organizări în viitor a acestei competiții, atât de îndrăgite în rândurile elevilor.

În unanimitate, antrenori și profesori de educație fizică, prezenți atât la finala de la Sinaia cât și la etapele pe zonă, au scos în evidență unele deficiențe de ordin metodic-organizatoric, care au făcut ca principalul scop — depistarea elementelor tinere și talentate — să fie atins numai în mică proporție.

Din economie, la turneul final, desfășurat la Sinaia, cazarea și masa au fost necorespunzătoare. Jocurile, desfășurându-se zilnic, fără o pauză de cel puțin 24 de ore, au contribuit negativ asupra potențialului jucătorilor, ei neavând posibilitatea să-și refacă capacitatea de efort a organismului. Ca dovadă, în ultima zi a competiției, resursele fizice ale majorității participanților au scăzut simțitor, iar calitățile fizice de bază (viteză, rezistență, forță, detentă) au fost aproape anulate. Oboseala și-a spus cuvântul și calitatea jocurilor din ultima zi a fost inferioară celor anterioare. Din acest punct de vedere, cel mai mult s-au resimțit echipele liceului nr. 1 Caracal și liceului nr. 27 București, care — alcătuite din jucători mai puțin dezvoltați fizic — au fost nevoite să se mulțumească cu locurile 2 și 3 în clasament, cu toate că înaintea ultimelor jocuri șansele la titlu le surideau.

Fiind vorba de o finală pe țară, locul desfășurării trebuia mai bine ales. Stadionul Carpați Sinaia, foarte mic, nu a permis desfășurarea acțiunilor pe spații largi (de la colțul terenului până la marginea careului de 16 m sînt numai 3-4 metri), atacanții fiind vădit stîngherii de apărătorii care blocau zona din fața porții. Și în privința prezentării în condiții regulamentare a terenului de joc, organizatorii au dovedit lipsă de preocupare. Marcajul terenului a fost corespunzător numai în prima zi. În următoarele două zile, liniile de margine au dispărut total și arbitrii au fost nevoiți să aprecieze după ochi cînd mingea ieșea în afara terenului.

Popularizarea competiției nu s-a făcut aproape deloc. Aceasta se putea realiza, eventual, prin stația de amplificare a orașului și printr-un număr corespunzător de aîșe. Datorită acestei neglijențe, numai un număr limitat de spectatori (circa 100 zilnic) au avut posibilitatea să urmărească desfășurarea meciurilor. Inadmisibil pentru o finală de campionat școlar pe țară!...

Bineînțeles, nu acestea sînt singurele cauze care au contribuit la evoluția mediocră a celor patru echipe școlare, considerate în momentul de față cele mai bune din țară. Valoarea tehnico-tactică scăzută se datorește în primul rînd lipsei de preocupare la nivelul școlilor, acolo unde practicarea fotbalului se face în condiții vitrege. Conducerea multor licee nu sprijină concret dezvoltarea acestui sport. Cele mai multe dintre acestea nu au terenuri proprii pentru desfășurarea antrenamentelor, iar echipamentul este și el necorespunzător. Și Federația Română de Fotbal a uitat parcă de această competiție, singurul său reprezentant fiind tov. C. Ardeleanu (și acesta activist voluntar!) membru al comisiei centrale de juniori. Ar fi fost necesară măcar prezența unui antrenor din partea acestui for care să fi urmărit finala în vederea depistării unor elemente talentate. Pozitiv în schimb, faptul că Ministerul Învățământului a acordat echipelor clasate pe primele trei locuri, premii: o cupă, tricouri și medalii de campioni (pentru locul I), medalii și diplome (pentru locurile II și III) și frumoase premii în obiecte — ceasuri de mîină și stilouri.

Iată și părerile unor profesori și observatori prezenți la întreceri:

V. SIMIONESCU — din partea Direcției Educației fizice și sportului școlar din Ministerul Învățământului: „Organizarea campionatului republican școlar ne-a arătat mai mult ca oricînd că fotbalul este disciplina sportivă cea mai îndrăgită de elevi. Pe viitor va trebui să acordăm o atenție mult mai mare practicării fotbalului în școală. Cu toate lipsurile existente, campionatul și-a dovedit pe deplin utilitatea. Echipelile participante la turneul final, chiar dacă nu au avut o valoare ridicată din punct de vedere tehnico-tactic, s-au remarcat prin putere de luptă și disciplină. Pentru a putea verifica adevăratul potențial al fotbalului școlar, este necesar o revizuire a calendarului, în vederea egalonării competiției, pentru a da posibilitatea tuturor elevilor din liceu, indiferent de clasă, să poată lua parte la toate etapele”. (La finalele de la Sinaia au absentat o serie de elevi talentați care au fost reținuți la examenul de bacalaureat sau pentru examenul de admitere, N. N.).

C. ARDELEANU — din partea comisiei de Juniori a F.R.F.: „Începutul este bun. Cu toate lipsurile existente, pregătirea echipelor s-a făcut cu toată seriozitatea. În rîndurile elevilor, această competiție a produs un entuziasm de nedescris, care a cuprins majoritatea tinerilor din școli. Pe viitor va fi necesară o colaborare mult mai strînsă între Ministerul Învățământului și Federația Română de Fotbal, în privința formei de îndrumare și control cit și a condițiilor materiale”.

V. TORJE — profesor de educație fizică la liceul nr. 3 Tirgoviște: „Tov. I. Seltea, directorul liceului nostru, ne-a acordat tot sprijinul. Cunosc însă multe cazuri ale colegilor mei de la alte licee, unde conducerea școlii nu acordă atenția cuvenită practicării fotbalului de către elevi, ba mai mult, se opun desfășurării activității sportive în școală. Cu asemenea „bete în roate” este foarte greu ca fotbalul să progreseze. Sugerez ca pe viitor, începînd cu faza pe raion, federația de fotbal să se ocupe în mod direct de această competiție”.

I. PIRVULESCU — prof. de educație fizică la liceul nr. 1 Caracal: „Organizarea campionatului școlar este bine venită, contribuind pozitiv la ridicarea fotbalului în școală. În acest sens propun introducerea acestei discipline în programa școlară. Să nu uităm că școala este sursa cea mai productivă a viitorilor fotbaliști”.

S. BLIDARIU — prof. de educație fizică la liceul din Bozovici: „Pentru anul următor ar fi bine să se organizeze și un campionat republican școlar, rezervat elevilor din clasele ciclului II. Elevii mici ar asigura o continuitate competițională, de unde s-ar depista cu siguranță multe elemente talentate, chiar de la o vîrstă fragedă. Marea greșală în fotbalul nostru este faptul că numai atunci cînd un junior este gata format și bate la porțile senioratului (18-19 ani) găsește sprijinul nostru. Talentele trebuie căutate în mijlocul copiilor, acolo unde se învață abecedarul fotbalului”.

„POVESTEA MEA ȘI A FOTBALULUI”

Fără îndoială, alături de Pele, Eusebio, Bobby Charlton, una din cele mai celebre figuri ale fotbalului mondial contemporan este BOBBY MOORE. Faima lui a crescut considerabil, mai ales, după turneul final al C.M., de anul trecut, când el a fost căpitanul echipei Angliei (câștigătoare a trofeului) și — în același timp — unul din jucătorii de bază ai formației insulare. De altfel, după cum se știe, Moore a și fost decretat cel mai bun jucător al turneului final al „World Cup”-ului.

Recent, la Londra, a apărut o carte în care Bobby Moore își povestește viața.

Revista noastră, publică azi primul capitol al acestei cărți și va publica, în continuare, fragmente din întreaga povestire a lui Bobby Moore.

Aș dori ca povestind viața mea de fotbalist să pun la punct în primul rând unele imagini deformate cu privire la persoana mea și care se datorează în general publicității. Imi dau seama că foarte multă lume și, lucru curios, tocmai acei care au cea mai mare curiozitate cu fotbalul, mă descriu ca pe un om care a avut o ascensiune lină și perpetuă. În cariera mea aproape totul a decurs în cele mai perfecte condițiuni. Pe parcursul întregii mele activități sportive nu au existat transferuri senzaționale, nu m-am certat cu nimeni și nu am fost implicat în nici un fel de scandaluri. A fost o ascensiune lentă dar sigură, de la căpitan de echipă al unei școli primare până la căpitanul de echipă al naționalei engleze, trecând și prin faza intermediară de căpitan al echipei de tineret a Angliei.

Cam în felul acesta mă vede lumea exterioră și acesta este probabil motivul pentru care până și cei mai buni prieteni ai mei imi spun că, indiferent de publicitatea care mi se face și de felul în care mi se face, ea m-a prezentat întotdeauna și continuă să mă prezinte într-o permanentă ipostază de „băiat bun”.

Nu aș putea spune că acest lucru imi provoacă insomnii, dar adevărul este că nu prea îl înțeleg și că mă uimește. Poate că după citirea cărții veți fi de acord cu uimirea mea.

În școală, de exemplu, am fost orice în afară de „băiatul de aur”, epitet cu care mă gratificaseră unele ziare locale. În primul rând eram gras. Eram atât de gras, încât toți mă porecliseră „Fatso” (n.n. — Grăsunul), sau „Tubby” (n.n. — tub în limba engleză înseamnă cadă de bale, aluzie deci la proporțiile lui Bobby Moore). Bineînțeles că aceste porecle mă jigneau în cel mai înalt grad posibil.

Imi aduc aminte că într-o zi, fiind în școala primară, după un meci inter-clasă, m-am dus împreună cu colegii mei la o cofetărie. Mai erau acolo băieții de la o altă școală și parecă îl aud și acum pe unul din ei întrebându-și colegii: „Grasul acela de colo nu este cumva Bobby Moore?”

Măi târziu, ajungând la „vârsta bărbieritului”, ca să zic așa, am făcut o acnee tipică de adolescent. Acneea era atât de pronunțată, încât ori de câte ori mă bărbieream înaintea unui meci, simteam o usturime foarte dureroasă datorită transpirației pielii. Mi-am făcut deci un obicei din a mă bărbieri numai după meciuri și acest obicei mi-a rămas până în ziua de astăzi. Această obișnuință a mea nu s-a dezmințit nici măcar înaintea finalei Cupei Angliei sau a finalei Cupei Cupelor.

Fostul centru-half al echipei Arsenal, Bernard Joy, actualmente un foarte cunoscut comentator de fotbal, imi făcu odată o remarcă ironică în legătură cu apariția mea neglijentă înaintea unui meci important.

— „Puteai barem să te bărbieresti, ce părere ai?” — imi zise el. Când i-am explicat motivele pentru care nu apelez niciodată la aparatul de ras decît după meci, imi mărturisî rîzind că unul din foștii săi colegi de la Arsenal avea același obicei. Primul lucru la care m-am gîndit în ziua cînd am cîștigat primul meu meci internațional, împotriva unei echipe din München, și după ce am făcut turul de onoare al stadionului Wembley, a fost să mă bărbieresc cît mai repede posibil, pentru a nu arăta ca un vagabond la banchetul care avea loc...

M-am născut în mica localitate Barking din comitatul Essex, la 12 aprilie 1941. Tatăl meu, care este electrician, era în conducerea asociației supporterilor clubului de amatori Barking și atât el cît și măică-mea, călătoreau pretutindeni cu echipa de fotbal pentru a fi prezenți la toate meciurile ei.

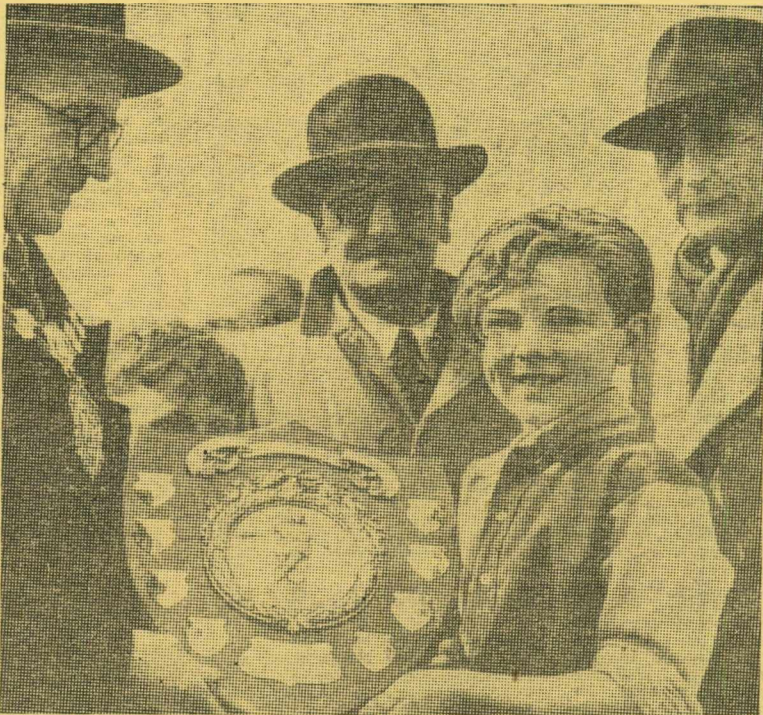
Pot să spun că în ciuda grăsimii mele am fost întotdeauna devotat fotbalului. Cred că sînt unul din acei foarte pușini oameni din Marea Britanie care se duceau la meciuri încă de pe vremea cînd erau sugari, fiind dus în brațele mamei care, după cum spuneam, participa împreună cu tatăl meu la toate meciurile echipei locale.

Ori de câte ori citești biografiile jucătorilor de fotbal din Scoția, ai impresia că cei de acolo o duc foarte greu, deoarece sînt obligați să învețe fotbalul pe străzi strîmte și întunecoase, în timp ce noi, tinerii din sudul țării, sîntem bănușiți de a juca numai pe peluze verzi din prima clipă în care punem piciorul pe minge. În ca-

zula mea, nimic nu poate fi mai departe de adevăr, deoarece primii pași în fotbal i-am făcut pe străzile cu adevărat înguste și întunecoase ale locului meu de naștere, Barking, sau pe maidane pe care piciorul intra pînă dincolo de gleznă în tot felul de anoaie.

Fotbal organizat am jucat pentru prima oară la școala primară din Barking, la vîrsta de aproape 9 ani. Jucam pe post de inter-dreapta și participam la o competiție inter-clasă deschisă elevilor pînă la 11 ani. Această competiție se întindea de-a lungul a doi ani și la terminarea ei am cîștigat împreună cu echipa mea locul I, primind în calitate de căpitan de echipă, primul trofeu din viața mea de sportiv. În echipa mea mai juca John Bond, cunoscutul jucător de mai târziu al echipei Fulham și

Primul trofeu! În 1951, Bobby Moore, căpitanul echipei școlii primare din Barking, primește această imensă placchetă. Peste 15 ani, va fi rîndul Cupei Jules Rimet...

care avea să plece ulterior ca antrenor în Australia. Eu am fost ales căpitan de echipă în al doilea an al activității mele acolo și imi dau seama că și la acea vîrstă fragedă mă bucuram de faptul că port o răspundere. La fel cum mă bucur și astăzi. Am considerat că titlul de căpitan de echipă era o compensare pentru porecla de „Grăsunul”.

De la vîrsta de 10 ani, am început să urmăresc cu multă regularitate toate meciurile de fotbal care imi erau accesibile. Vreau să spun prin asta că începusem să merg la meciuri singur, fără a mai fi însoțit de părinți. Împreună cu grupul meu de prieteni ne duceam, bineînțeles, să vedem meciurile echipei West Ham și ne bucuram teribil cînd acestea se desfășurau în noaptea. Tîn minte că într-unul din aceste meciuri, West Ham fusese învinsă de Milan cu 6-0. Pentru mine personal, plăcerea cea mare era de a încălca pe bicicletă și a merge pînă la malul Tamisei, de unde începea o adevărată călătorie emoționantă cu bacul. Dincolo, ne aștepta Charlton Athletic. Prietenii mei și cu mine aveam sentimentul unei călătorii periculoase, într-un teritoriu necunoscut și misterios. La capătul drumului însă ne aștepta marea bucurie de a putea vedea jucători renumiți ca Benny Fenton, Gordon Hurst și Syd O'Lynn.

Împlinind vîrsta de 11 ani și terminînd școala primară, credeam că voi urma în continuare școala tehnică din Barking, unde de altfel s-au dus majoritatea prietenilor mei, dar spre părerea mea de rău am fost trimis la școala tehnică „Tom Hood” din orașul Leyton. Imi aduc aminte că atunci cînd m-am prezentat la conducerea școlii, am fost imediat întrebare dacă mă interesează sportul și cînd am răspuns afirmativ, mi s-a răspuns că voi rămîne la această școală.

Lucrul acesta nu mi-a făcut nici o plăcere, în primul rînd din cauza navetei pe care trebuia să o fac zilnic. Mama mă trezea în fiecare dimineață la orele 7.15. Luam autobuzul pînă la gara din Barking, mergeam apoi cu trenul pînă în localitatea Wanstead Park, iar de acolo cu un autobuz

pînă la școală. Nu ajungeam niciodată acasă înainte de ora 17.30 seara și în scurt timp m-am îmbolnăvit de o boală rarisimă pe care doctorul a numit-o „febră de vîiaj”. După o criză acută datorită acestei boli și care m-a ținut mai multe zile în pat, doctorul mi-a dat un certificat medical și o scrisoare adresată directorului școlii, în care-i explica, că din cauza acestei boli, trebuie să fiu transferat neapărat la o altă școală, mai aproape de casă.

Dar în ziua în care m-am prezentat din nou la școală, avînd asupra mea scrisoarea doctorului, am primit o veste bună. Unul din profesorii mei imi spuse că am fost selecționat în echipa de fotbal a districtului Leyton, echipă care cuprindea copii pînă la vîrsta de 13 ani. Este adevărat că mai jucasem în cîteva trialuri districtuale,

va suna niciodată ceasul norocului și mă gîndeam la ceea ce voi face după ce voi părăsi școala. E adevărat, la învățătură mă aflam în prima jumătate a clasei și singurele materii pe care nu le puteam suferi erau franceza și muzica. Imi amintesc cu oroare de prima lecție de muzică la școala din Leyton. Trebuia să stăm în rînd, toți elevii, cu fața spre clasă și să cîntăm „God Save The Queen” (n.n. — imnul național britanic), pentru mine lucrul cel mai penibil care mi se putea întîmpla. Ulterior am găsit posibilitatea de a trece la muzică fără a-mi etala fața de toți neștiința. Imi scriam notele cu cerneală pe unghii și în podul palmei.

Amintirile mele cele mai plăcute din școală se leagă de acele după-amieze în care băieții făceau traforaj, iar fetele erau la ora de gospodărie, gătînd. Cînd, după aceste ore, ne reuneam din nou în clasă pentru ultima oră de program, se isca un vacarm teribil, căci noi băieții furam prăjiturile făcute de fete la ora de gospodărie și le aruncam prin clasă ori de cîte ori profesorul era cu spatele la noi. Ce zile fericite!

Reușisem să obțin patru note de „foarte bine”, la desen tehnic, la geografie, la lucrul manual (traforaj) și la literatură. Imi plăcea orice fel de desen și se părea că pînă la urmă voi deveni desenator tehnic într-un birou de proiectări.

Tocmai cînd mă așteptam mai puțin, veni marea surpriză. Cu puțin înainte de a termina școala am primit o scrisoare în care mi se spunea să fac un drum pînă la școala din Hackney pentru a mă întîlni cu Tom Russell, despre care știam că are anumite legături cu echipa West Ham.

— Te-am văzut jucînd de mai multe ori, Bobby, zise el. Cred că cei de la West Ham ar fi dispuși să te antreneze, ce părere ai?

Cc întrebare!? Parcă mai puteam avea vreo părere? Eram pur și simplu nebun de bucurie. Tocmai în momentul în care ajunsesem la concluzia că am fost definitiv trecut cu vederea și că totul era în favoarea celorlalți jucători care fuseseră absorbiți de școlile de fotbal din Londra, imi sunase și mie ceasul. Vă puteți imagina cît de nerăbdător eram în seara aceea să ajung cît mai repede acasă pentru a duce părinților mei vestea cea mare.

Trecînd în revistă această primă parte a vieții mele, imi dau seama că lucrurile nu puteau lua un curs mai fericit pentru mine. Este neîndoielnic faptul că clubul West Ham a fost și este unul din cele mai bune cluburi din țară, în care un tînăr poate învăța jocul de fotbal. De două ori pe săptămînă, în fiecare marți și joi seara, vedetele din echipa de seniori ca Noel Cantwell, astăzi la Manchester United, Phil Woosnam, acum la Aston Villa și Malcolm Musgrove, în prezent la Leyton Orient, făceau cu noi, cei tineri, sedințe de antrenament. La West Ham exista o veritabilă atmosferă de școală de fotbal, lucru pe care l-am găsit întotdeauna de mare folos pentru jucători. Criticii noștri obișnuiau să spună că facem mult prea multă teorie și că în practică nu vom putea cîștiga. Părerea mea este că la West Ham exista o „gîndire fotbalistică” înaintea altor cluburi, iar acum cînd întreaga concepție de joc se schimbă, devenind din ce în ce mai științific, noi sîntem acei care culegem roadele.

După cum imi pot da seama acum, am avut noroc și dintr-un alt punct de vedere. Pentru simplul motiv că am văzut atîția jucători care mi-o luaseră înainte și care mă eclipsaseră pe vremea aceea, am fost ferm hotărît că atunci cînd voi avea și eu șansa mea, să-mi înlătur toate deficiențele printr-o muncă intensivă.

Este un lucru destul de comun în fotbal ca tineri de mare talent, cu multe calități naturale înăscute și înclinații pentru acest sport, să nu devină odată cu trecerea timpului marile vedete așteptate. Copilul însă; elevul de școală, entuziast prin fire, nu consideră de obicei că are succesul asigurat dinainte și este mult mai dispus să urmeze sfaturile primite, muncînd totodată foarte mult pentru a se perfecționa.

(Va urma)

Traducere de RADU HERBAY

NOTE DE DRUM DIN TURNEUL LUI DINAMO BUCUREŞTI

2 SĂPTĂMÎNI ÎN IRAN

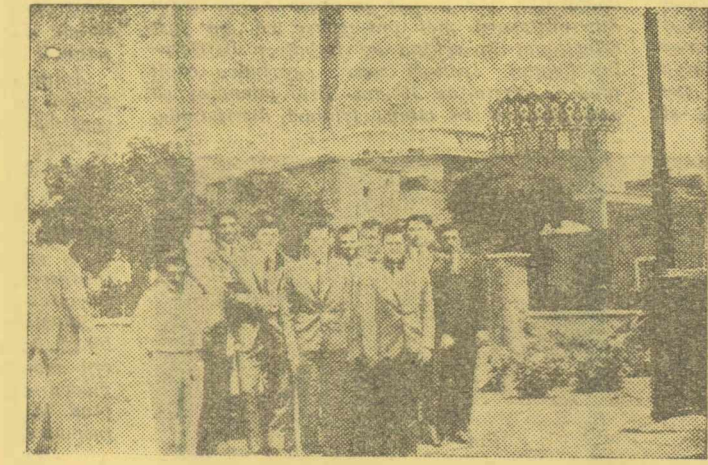
Am însoțit recent echipa de fotbal Dinamo București în Iran în turneul pe care l-a efectuat în invitația Federației de fotbal din Teheran...

deamnă să te arunci chiar și cu costumul de maximă eleganță în apa lor rece. 15 iunie. Am vizitat Mausoleul lui Reza Sah Pahlavi...

Seara am făcut cunoștință cu stadionul central al orașului, acolo unde vom juca toate întâlnirile. Timp de 30 de minute jucătorii noștri au avut acces pe stadion pentru un scurt antrenament de acomodare...

16 iunie. Astăzi sîntem mai circumspecți cu alcătuirea programului. O simplă plimbare prin oraș și seara luăm din nou drum...

13 iunie. Dimineața, Decolăm cu un „Il 18” de la Băneasa, care ne pare și cînd plecăm, dar mai ales cînd ne întorcem...

Un grup de fotbaliști de la Dinamo București fotografiați în fața unei moschee din Teheran

mul stadionului pentru prima noastră întâlnire. Infruntăm un adversar destul de bun, Paz, echipă clasată pe locul doi al campionatului...

17 iunie. Dimineața sîntem primii la Palatul de vară al Alteiței Sale prințul Gohar Rezah, fratele Sahinschului...

18 iunie. Pentru astăzi, gazdelor ne-au rezervat o vizită la al doilea (ca mărime și forță) baraj hidroenergetic al Iranului...

19 iunie. Antrenamentul nu trebuie uitat și de aceea Traian Ionescu fizicază pentru ora 18 o ședință de pregătire de o oră.

20 iunie. Azi jucăm din nou, de data aceasta cu combinatele Tadj-Oab. Replica partenerilor noștri a fost foarte diră...

a trezit interesul zecilor de pasageri din hotel, veniți să încurajeze pe băieții noștri în partidele finale...

23 iunie. Toată lumea este mai serioasă parcă astăzi. Avem și meciul cel mai greu cu campiona Iranului, Darai. Stadionul — arhiplin, atmosfera de joc importantă...

24 iunie. Ambasada română de la Teheran a organizat o cocktail în cinstea noastră și gestul ne emoționează...

25 iunie. Vizitam muzeul arheologic, excelent amenajat; ne poartă cu secolii și secole în urmă, pe drumul gloriosei istorii a țării...

26 iunie. Incheiem seria meciurilor și ultimul examen se va dovedi și cel mai greu. Am jucat cu selecționata Teheranului...

27 iunie. Cu o singură trecere, dintr-un avion al companiei „SWISSAIR”, la Atena, în cel al TAROMULUI...

ANTON AMAN vicepreședinte al clubului Dinamo București

STATISTICI LA SFÎRSIT DE SEZON

de meciuri de către Iosif Capaș (1950-64, UTA) și Gheorghe Păhoțu (1952-67, Petrolul Ploiești).

La începutul campionatului 1966/67 în evidențele categoriei A figurau 31 de jucători cu peste 200 de partide jucate.

275 Traian Georgescu (1951-66, „U” Cluj); 274 Petschowski (1940-61, CAMT, UTA, CCA, UTA); 272 Bone (1947-62, Jiul, Steaua); 270 Ozon (1948-64, Unirea Tricolor, Dinamo București)...

FREDERIC MOISE

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

CUPA ROMÂNIEI

Crossword puzzle grid with 14 rows and 14 columns, with numbers indicating the start of words.

MOZAIC section featuring various articles and news snippets, including a mention of a footballer's performance and a reference to a newspaper.

Experiența AIMORE MOREIRA a reușit deocamdată

Știri primite din America de Sud anunță că „Cupa Rio Branco” — reluată după o întrerupere de 10 ani — a rămas, deocamdată, fără câștigător. Deși cele două meciuri (cum prevede formula de disputare) au avut loc la Montevideo, echipa Uruguayului n-a izbutit să învingă Brazilia (Cupa și-o dispută aceste două țări). Ambele întâlniri s-au terminat la egalitate: 0-0 și, respectiv, 2-2, astfel că a fost necesară o a treia partidă, jucată la câteva zile, tot la Montevideo. Dar și de data aceasta rezultatul a fost nedecis: 1-1!

Astfel că noua echipă a Braziliei (tinăra, cu o vîrstă medie de 22 de ani, și fără marile sale vedete) și „patronul” său Aimore Moreira se pot considera mulțumiți de experiența făcută, să recunoaștem, cu mult curaj dar și cu încredere, ținînd cont de valoarea naționalei Uruguayului, alcătuită în majoritate din echipele ai cluburilor Național și Penarol, care au jucat de atîtea ori împreună.

Foarte multe cercuri sportive braziliene au privit cu scepticism această formulă îndrăzneată de echipă, pe care — vorba lui Moreira — o separă o lume de reprezentativă din 1962. Dar, s-a adevărit că „încercarea moarte n-are”. Și „experiența Aimore Moreira” a reușit, cel puțin pentru moment. În orice caz, tinerii jucători folosiți au răspuns încrederii acordate de antrenor și i-au întărit convingerea că trebuie făcut tot pentru tineret. Acum, Aimore Moreira are o bază de lucru verificată pentru preliminariile C.M. 1970 și chiar pentru turneul final. Jocurile cu Uruguay, examene foarte dificile, i-au permis să vadă — cum spunea înainte de întrecere — cine tremură atunci cînd intră pe teren și cine este capabil să se bată cu încredere, posedă spirit de echipă și se arată demn de a juca în echipa națională. În acest fel baza de selecție s-a lărgit, alăturîndu-se, fără indoielă, marilor stele numele unui Piazzi, Lopez, Ivair, Everaldo, Jorge Luis, etc. De altfel, pentru fotbalul brazilian, atît de bogat în talente, nu era o problemă de rezolvat.

CINE VA FI ADVERSARUL LUI CELTIC ÎN „CUPA INTERCONTINENTALĂ”?

Maratonul fotbalistic sud-american, ceea ce este în fond „Cupa campionilor” (sau AMSUD) din această parte a lumii, se apropie (în sfîrșit!) de finală, într-un moment în care în Europa s-a așternut vacanța.

Intrecerea, extrem de pasionantă, este urmărită cu un mare interes și în Europa. Din două motive. Întîl prin ineditul formulei de desfășurare. Sita este deasă pînă în finală. Echipele trec prin examene dificile, care cer efort și, în consecință, pregătire nu glumă. Pînă la finală au loc 92 de meciuri în cele trei grupe de calificare și 18 în grupele semifinale. Așadar, nu mai puțin de 110 jocuri (tur-retur), la început pentru 18 echipe, apoi pentru 7. În al doilea rînd pentru că toată lumea este curioasă să știe cine va ieși învingătoare din această aprigă bătălie și va fi adversara câștigătoare „Cupei campionilor europeni”, Celtic Glasgow, în „Cupa intercontinentală”.

Răspunsul îl vor avea curînd, zilele acestea, cînd au loc ultimele partide. Pînă atunci, să vedem care este situația în prima grupă semifinală:

NACIONAL (Uruguay)	3 2 0 1 4—2 4
Cruzeiro (Brazilia)	3 2 0 1 3—3 4
Penarol (Uruguay)	2 0 0 2 0—2 0

Așadar, deținătoarea „Cupei intercontinentale”, Penarol, este virtual scoasă din cursă, în timp ce Cruzeiro — marea speranță a brazilienilor — nu mai apare nici ea în câștigătoare sigură a seriei, datorită înfrîngerii suferite zilele trecute din partea formației Nacional Montevideo. Răsturnarea de șanse survenită acum este, evident, în favoarea echipei Nacional. Dar Cruzeiro speră în continuare...

În a doua grupă, ultimele rezultate

SPRE O FINALĂ RAPID - LOKOMOTIV Sofia ÎN CAMPIONATUL EUROPEAN FEROVIAI

Fază din partida de la Moscova. Atac feroviar — prin Kraus (stînga) — la poarta echipei sovietice

Încă un meci și se va cunoaște și a doua finalistă a campionatului european feroviar, organizat de U.S.I.C. Prima finalistă este cunoscuta formație bulgară Lokomotiv din Sofia, calificată în urma unei duble victorii, la același scor de 1-0, asupra Lokomotivei din Leipzig.

La un loc în finală rînesc și Rapid București și Lokomotiv Moscova, echipa noastră avînd însă mult mai multe șanse deoarece are la activ o victorie cu 2-1 în partida tur disputată la Moscova. Deci, i-ar fi suficient un rezultat de egalitate în re-

tur la București pentru a intra în finală. Cînd se va juca însă, partida revanșă Rapid — Lokomotiv Moscova? Giuleștenii au propus data de 13 august, cu care însă nu este de acord clubul moscovit. Tratatul continuă, dar — se pare — fără prea multe șanse de a se încheia cu fixarea unei alte date deoarece Rapid nu poate juca mai tîrziu și acest lucru a fost făcut cunoscut zilele acestea conducerii Lokomotivei. În acest timp, echipa din Sofia a intervenit și ea pentru fixarea datei... finalei.

„H. H.” INOVEAZĂ

A produs multă nedumerire știrii după care Internazionale renunță la doi dintre cei mai buni jucători ai săi, doi din cei al căror apogeu a coincis cu cea mai strălucită perioadă din lunga existență a clubului milanez. Este vorba de căpitanul echipei Armando Picchi și stoperul acesteia Aristide Guarneri. Pe bună dreptate, opinia publică de pretutindeni se întreabă cu cine îi va înlocui Helenio Herrera pe acești doi excelenți fotbaliști. După cite se pare, Herrera va renunța nu numai la aceștia, ci la însăși sistemul de joc pe care l-a aplicat la „Inter” și care l-a făcut celebru în lumea întreagă. În acest scop, el intenționează să alcătuiască o echipă în două variante după cum va juca acasă sau în deplasare.

Pentru „variante internă”, Herrera intenționează ca în postul de „libero” să-l utilizeze pe Suarez, dar acesta să acționeze nu în spatele stoperului, ci în fața acestuia.

Pentru „variante externă” „magul” se gîndește la o formulă cu Landini „libero”, în spatele stoperului (asupra căruia încă nu s-a hotărît, dar s-ar pu-

INTERNAZIONALE ÎN DOUĂ... VARIANTE

tea să fie un foarte tînăr jucător de la A.S. Roma (Carpenetti) și cu Suarez în rolul său obișnuit. Așteptăm să vedem dacă noul sistem de joc preconizat sau mai

degrabă noul mod de așezare pe teren a „interiștilor” va aduce echipei milaneze succese tot atît de frumoase ca acelea dobîndite pînă în prezent.

SPORTS

Par Alexandre Hussif

ION BOGDAN: Le Roumain qui a remporté le championnat du Liban!

Cititorii noștri au fost informați la timp de succesul reparator, nu de mult, de singurul antrenor român de fotbal aflat în prezent peste hotare: Ion Bogdan. Cum se știe, acesta este de un an în Liban și echipa antrenată de el, Mazraa din Beirut, a cucerit — pentru prima dată — campionatul național. Succesul a fost mult comentat de presa de specialitate libaneză. Titlul, reprodus de revista „Magazin” din Beirut, este elocvent.

De altfel, antrenorii români au început să fie solicitați de cluburi și chiar federații din străinătate. Antrenorul S. Plojeșteanu, de pildă, a primit mai de mult propunerea de a se angaja în Turcia sau în Grecia, dar oferta a fost respinsă. Mai recent, forul nostru a primit cereri din Cipru, Siria și Congo, unde — de altfel — activează și alți antrenori străini. Federația noastră însă, n-a rezolvat aceste oferte.

PRIMUL BILANȚ...

Balonul rotund cîștigă din zi în zi tot mai mulți adepți în S.U.A. și Canada. Dacă cu ani în urmă jocul de „rugby american” era urmărit de sute de mii de suporterii, astăzi acest sport și-a mai pierdut din popularitate deoarece fotbalul european a început să fie mai cunoscut și în „țara unchiului Sam”. În prezent, pentru prima oară în istoria sportului american se desfășoară — după cum se știe — două campionate naționale: unul oficial sub patronajul lui „United Soccer Association”, iar celălalt sub controlul ligii profesioniștilor naționale, care nu este însă recunoscut de F.I.F.A.

Zilele acestea „United Soccer Association”, care este recunoscut de F.I.F.A. și care organizează campionatul experimental național cu participarea a 12 echipe străine, a publicat primul său bilanț. După 38 de întâlniri disputate se poate spune că cifrele sînt excelențe pentru începuturile acestui sport. Întîlnirile au fost urmărite de peste 350.000 de spectatori, ceea ce reprezintă că în medie fiecare meci a fost urmărit de aproape 9.000 de spectatori. Intr-o declarație făcută reprezentanților presei, Dick Walsh, consilierul tehnic al forului fotbalistic american, a spus printre altele: „Noi am făcut mari eforturi, însă să știți că și publicul ne-a dat tot concursul. Sînt convins că fotbalul va ocupa un loc important în viața sportivă americană”.

Pînă în prezent, orașul Houston, care este reprezentat în campionat de echipa braziliană Bangu, deține primul loc în ceea ce privește numărul de spectatori prezenți la meciuri. Aproape 73.000 de amatori de fotbal din Houston au urmărit pri-

mele trei meciuri ale echipei Bangu, jucate „acasă”. Orașul New York, care este reprezentat de echipa uruguayană Cerro, ocupă locul 2 cu 13.000 de spectatori. În continuare clasamentul pe orașe (în paranteze sînt trecute echipele care reprezintă respectivul oraș) se prezintă astfel: Dallas (Dundee) — 11.000; Toronto (Hibernians) — 10.000; Vancouver (Sunderland) — 8.000; Washington (Aberdeen) — 6.800, Los Angeles (Wolverhampton) — 6.000 etc.

ÎN JURUL BALONULUI ROTUND

O TRAGEDIE EVITATA

Săptămîna trecută, lumea fotbalului a fost pe punctul de a trăi o nouă tragedie. Ea a fost evitată numai din întîmplare. Victimă era să-i cadă celebrul jucător Simoes de la Benfica, club care într-un an de zile a pierdut doi jucători: Augusto (a nu se confunda cu José Augusto), mort în urma unui atac de cord, și Luciano, electrocutat. Simoes a fost găsit acasă, în baie, din întîmplare, de portarul echipei și prietenul său José Henrique, în stare de semiafisiere, din cauza emanațiilor de gaze de la o conductă defectă. Transportat de urgență la spital, el a primit îngrijirile necesare, fiind în prezent în afară de orice pericol.

9 VICTORII ÎN... 48 600 km...

O selecționată a Scoției (fără jucători de la marile cluburi Celtic și Rangers din Glasgow) a întreprins recent un lung turneu în Israel, Hong Kong, Australia, Noua Zeelandă, Auckland și Canada. Scoțienii au parcurs în acest turneu 48.000 km și au susținut 9 meciuri, recoltînd tot atitea succese: 2-1 cu Israel, 4-1 cu Hong Kong, 1-0, 2-1 și 2-0 cu Australia, 7-2 cu Noua Zeelandă, 4-0 cu Auckland, 4-1 cu Vancouver și 7-2 cu Canada. „Virful” de atac Alex Ferguson a marcat 10 din cele 33 de goluri înscrise de Scoția.

FINALA CÎȘTIGATA LA... 11 M

În Cehoslovacia, finala Cupei se dispută tur-retur. În ediția de anul acesta trofeul și l-au disputat Sparta Praga — campiona — și Spartak Trnava. Cum echipele și-au împărțit victoriile și au ajuns la egalitate și de golaveraj (4-2 și 0-2), învingătoarea a fost decisă, după consumarea returului finalei, prin lovituri de la 11 m. Fiecare echipă a avut dreptul la cîte 5 penaltiuri. Echipa din Trnava a fost mai norocoasă, deoarece jucătorul său Adamec le-a transformat pe toate 5, pe cînd reputatul internațional Mraz a ratat o lovitură, astfel că Spartak Trnava și-a adjudecat această prelungire a finalei cu 5-4.

130 ARBITRI STRAINI ÎN CAMPIONATUL GRECIEI!

Campionatul Greciei s-a încheiat, după cum se știe, cu victoria netă a clubului Olimpiakos din Pireu, la capătul unei întreceri sportive extrem de disputate, dominată de duelul Olimpiakos — A.E.K. Atena. Numărul spectatorilor înregistrați în 240 de meciuri, cite au pre-văzut cele 30 de etape, a atins însă o cifră mică: 2.067.772, ceea ce reprezintă o medie de 8.600 spectatori de joc.

Interesant de subliniat este faptul că anul acesta federația a recurs mai des la arbitri străini pentru meciurile de campionat. Numărul acestor „cavaleri ai fluierului” s-a ridicat la 130, necesitînd cheltuieli care echivalează cu 191.000 de franci elvețieni. În fruntea listei se află arbitri elvețieni, care au condus 30 de jocuri.

Fereiro și Santoro (River Plata) doi jucători remarcabili în actuala ediție a „Cupei AMSUD”

PREȘEDINTELE F.I.F.A. Sir STANLEY ROUS, ÎN MIJLOCUL ZIARIȘTILOR SPORTIVI DIN CAPITALĂ

Deși se află în țara noastră într-o vizită neoficială (în concediu, pentru o perioadă de zece zile), președintele F.I.F.A., SIR STANLEY ROUS, a acceptat cu multă amabilitate invitația pe care i-a adresat-o Asociația Presei Sportive de pe lângă Uniunea Ziariștilor din România de a lua parte la o conferință de presă. Marți la amiază, distinsul oaspe s-a întâlnit cu gazetarii sportivi din Capitală la sediul Uniunii Ziariștilor. La întâlnire au luat parte — în afara a numeroși ziariști — tov. Ion Dumitrescu, președinte al F.R.F. și reprezentanți ai Consiliului General al U.C.F.S.

Sir Stanley Rous a vorbit mai întâi despre rolul presei în dezvoltarea sportului în general și a fotbalului în special, subliniind aportul propagandistic larg pe care-l are presa în înțelegerea justă a rolului sportului ca mijloc de cunoaștere și apropiere reciprocă între tineretul din diverse țări.

Apoi, s-a referit la activitatea F.I.F.A., arătând că la acest puternic organism al fotbalului internațional au aderat până acum 133 de țări și că numeroase țări africane, care și-au câștigat în ultima vreme independența, au cerut și ele să intre în federația internațională. Federațiile membre ale F.I.F.A. au drepturi egale în fața acestui for — a spus vorbitorul — fie că e vorba de Basutoland (cu numai 10 echipe) sau de Anglia, de exemplu, cu mii și mii de cluburi. Necesitățile de conducere operativă a activității pe tot globul au impus organizarea unor uniuni continentale astfel că, în afară de U.E.F.A. pe continentul nostru, au apărut confederații cu același profil în Asia, Africa, cele două Americi iar acum este în curs de formare una în Oceania. Sir Stanley Rous a arătat apoi că țările europene au un rol însemnat în impulsivitatea fotbalului pe alte continente, unde această disciplină face acum primii pași, prin trimiterea de echipe naționale sau de club, antrenori, arbitri.

„Este foarte important — a spus Stanley Rous — ca arbitrii europeni să meargă în țările cu fotbal mai puțin dezvoltat, pentru a explica acolo spiritul regulamentului, în scopul unei interpretări uniforme. De altfel și pe continentul nostru se pune această problemă dar, de cele mai multe ori nu arbitrii, ci jucătorii și antrenorii sunt cei care interpretează diferit regulile de joc, după interesele de rezultat”.

După ce președintele F.I.F.A. a enumerat alte preocupări și acțiuni ale acestui for (filme de tehnică și tactică pentru uzul cursurilor de antrenori, editarea buletinului de informații „F.I.F.A. News”, sprijinirea organizării de Cupe ale Campionilor pe alte continente, în afară de Europa și America de Sud etc.), ziariștii prezenți în sală au pus diverse întrebări.

În legătură cu problema înlocuirii jucătorilor în meciuri oficiale (decizie deja luată), președintele F.I.F.A. a declarat că socotește această măsură ca greșită, el personal fiind partizan al înlocuirii numai pentru cazuri de accidentare constatate de medic. „Nu e în spiritul întrecerii sportive — a argumentat vorbitorul — ca un atacant care își depășește adversul în prima repriză, să aibă, în cea de-a doua parte, un alt adversar pe care antrenorul îl introduce, cu forțe proaspete și eventual și cu recomandarea de a încerca să-l anihileze cu mijloace incorecte, tocmai pentru că primul nu reușise s-o facă cu mijloace tehnice regulamentare”.

După cum se știe, după C.M. de la Londra a existat o oarecare tensiune între F.I.F.A. și

unele federații sud-americane. Răspunzând unei întrebări privitoare la acest lucru, Stanley Rous a arătat că „apele au reintrat în marea obișnuită” și că tensiunea a fost provocată de unii conducători sau responsabili ai echipelor respective care, pentru a deturna nemulțumirea opiniei publice din țările lor, au folosit unele ziare pentru a crea impresia că vinovate de insuccesele lor ar fi F.I.F.A. și comisia de organizare a turneului final al C.M. „Important în sport e să știi să pierzi cu demnitate or cînd pierzi din vina ta să nu cauți să arunci vina pe alții”, a conchis președintele F.I.F.A. în răspunsul său.

Întrebat ce părere are despre un campionat permanent inter-cluburi al Europei, oaspetele a arătat că această problemă interesează nu F.I.F.A., ci U.E.F.A. El personal însă, nu e de acord cu o astfel de competiție, care ar duce la slăbirea interesului pentru campionatele naționale ca și la slăbirea nivelului tehnic al acestora, din moment ce echipele cele mai bune s-ar întrece pe plan european și nu s-ar mai întâlni cu cele din țara lor.

Președintele F.I.F.A. a arătat că la ora actuală nu este vorba, concret, despre modificări ale regulamentului de joc. O schimbare pe care el o studiază și pe care ar putea-o propune lui International Board ar fi de a se desființa ofsaidul la loviturile libere, așa cum — de altfel — nu se aplică această regulă la cornere și la aruncările de la tușă.

Cît despre problema unei scăderi a spectaculozității jocului de fotbal, Stanley Rous a spus: „Amatorii de fotbal din întreaga lume, după ce au văzut meciurile turneului final al C.M., au privit cu aceeași exigență jocurile inter-cluburi din campionatele interne. Sigur că acest lucru le-a deformat puțin optica. Cred însă că nu e cazul să ne alarmăm. În ceea ce privește faptul că se marchează puțin, în multe locuri s-a introdus calculul golaverajului prin scădere și nu prin împărțire. Acest lucru ar putea fi generalizat”.

O întrebare care a reținut atenția generală a fost aceea privitoare la măsurile pe care le-a

luat federația engleză după eșecurile din fața Ungariei (3-6 la Londra și 1-7 la Budapesta) pentru readucerea fotbalului însular la nivelul frunții. Sir Stanley Rous a răspuns că „după aceste insuccese au fost în Anglia oameni, sau sceptici din fire sau nu prea inteligenți, care au denigrat total fotbalul țării lor la acea oră, socotindu-l pierdut. Ei au fost contrași ulterior de fapte. S-a pornit la o muncă răbdătoare, în perspectivă, bine planificată. La baza întregii acțiuni a stat dezvoltarea fotbalului în școală, introducerea competițiilor de juniori în întreaga Anglie”.

În încheierea conferinței de presă, Sir Stanley Rous a ținut să-și exprime satisfacția pentru concediul deosebit de plăcut pe care l-a petrecut în România, subliniind în mod deosebit pitorescul și confortul stațiunilor pe care le-a vizitat.

Echipa Franței are un nou director

La începutul acestei luni, fotbalul francez — atît de frînîtat după ultimul campionat mondial — a trăit un nou eveniment, menit să dea activității reprezentativelor și în special primei echipe naționale soliditate și randament. Biroul federației franceze a numit o nouă conducere tehnică a naționalei, punînd astfel capăt — după numai cîteva luni de la începere — „etapei Fontaine”. Hotărîrea se pare că a fost influențată de poziția președintelui Ligii cluburilor profesioniste, Jean Sadoul, care a subliniat necesitatea instituirii unei noi comisii tehnice, spunînd: „Nu este vorba de a face proces unor oameni de bună credință, ci de o experiență care a arătat că trebuie construită o echipă națională cu structură solidă și că trebuie avut, în acest scop, sprijinul total al tehnicienilor”. Mulțumirile adresate lui Fontaine pentru activitatea depusă, n-au fost de natură să-l scutească pe Just de decepție: „N-am putut în două luni să dovedesc ce pot și regret decizia precipitată care m-a înlăturat de la conducerea naționalei. Dar nimic nu spune că n-aș putea reveni într-o zi”.

Noul „patron” ale echipei Franței este LOUIS DUGAUGUEZ, antrenor — de mulți ani — al clubului Sedan și fost antrenor al echipei naționale B și de „speranțe”. Acest om de 46 de ani este adeptul prin-

cipilor simple și realiste și privește alcătuirea și pregătirea reprezentativei așa cum se face cu aceea a unui club. Entuziast și tenace, DUGAUGUEZ a acceptat noul post numai după ce federația, la rîndul ei, i-a acceptat condițiile. DUGAUGUEZ VA AVEA RESPONSABILITATEA TOTALĂ A SELECȚIONATELOR A, B ȘI TINERET, PE O DURATĂ DE TREI ANI, DECI PÎNĂ LA CAMPIONATUL MONDIAL DIN MEXIC INCLUSIV. El va lucra în colaborare cu o comisie tehnică alcătuită din: cei doi antrenori ai cluburilor care vor da cei mai mulți jucători echipei Franței; antrenorul echipei B sau de tineret (încă nedesemnat); instructorul național George Boulgnon; antrenorul echipei de amatori André Grillon și antrenorul selecționatei militare Lucien Troupel. Cum își va selecționa și pregăti echipa Dugauguez? „Am o sarcină urgentă: să pregătesc, în condițiile cele mai bune posibile, meciurile din septembrie cu Polonia (în campionatul Europei) și cu R.F. a Germaniei. Voi alege cei mai buni jucători, indiferent de tactică, în funcție de împrejurări și după adversar... Apoi, mă voi ocupa de programul de lucru pentru „speranțe”, cărora mă voi dedica. Ele vor juca în fiecare lună cîte un meci în compania unor echipe foarte bune din Europa...”

Ultimele competiții oficiale

PORTUGALIA. — Finala Cupei, în ciuda căldurii toride, a atras pe stadionul din Lisabona un public cifrat la 60 000 de spectatori, printre care peste 10 000 studenți veniți special de la Coimbra să-și încurajeze echipa, Academia. Setubal însă le-a furnizat o mare decepție deosebită, la capătul unei lupte aprige, care a necesitat o dublă... prelungire, a obținut victoria cu 3-2 și dreptul de a reprezenta Portugalia în „Cupa cupelor”. Academia a deschis scorul, dar a fost egalat cu două minute înainte de sfîrșitul reprizei. Scorul de 1-1 s-a menținut pînă la scurgerea următoarelor 45 de minute, astfel că au fost necesare prelungiri. Academia a luat din nou conducerea în min. 97, dar numai pentru 11 minute, pentru că Setubal a egalat, spulberind speranțele studenților. A urmat a doua perioadă de prelungire, care s-a încheiat în momentul în care una din echipe a înscris. Și aceasta a fost tot Set-

tubal, în min. 144!... Un rezultat surprizător.

GRECIA. — Ultimul joc de Cupă a prilejuit un spectacol ales, de bun nivel și extrem de dinamic, cu toată căldura. S-au întâlnit Panionios și Panathinaikos, care invinsese pînă la finală cu 2-1 pe A.E.K. și Apollon (aceasta din urmă eliminase în „sferturi” echipa campioană, Olimpiakos). Panionios a dat o replică foarte vehementă echipei lui Bobek și n-a cedat decît la mare luptă cu 1-0, după ce trecuse la un pas de egalare și — cine știe? — de victorie. (Athanasoulas a ratat cu poarta goală în față!...). Astfel că PANATHINAIKOS va juca în „Cupa cupelor”, dar fără antrenorul său Bobek, căruia i-a expirat contractul și se înapoiază în Iugoslavia. Cu alte cuvinte, finala Cupei a fost meciul de adio al lui Bobek.

ATENȚIE, RAPID!... eliminat din cupă de...

Am anunțat la timp că din acest an Cupa Bulgariei se dispută după o formulă nouă, aceea a turneului final al campionatului mondial. Începînd din 16-imi, echipele sînt împărțite în patru grupe a câte trei echipe care joacă după sistemul „fiecare cu fiecare”, numai tur. Echipele clasate pe primul loc se califică pentru semifinale.

Etapa 16-imilor s-a încheiat cu cîteva surprize. Campioana, Botev Plovdiv, a făcut 1-1 cu Marek și Botev Burgas și a pierdut cu 3-1 în fața Lokomotiv Sofia, totalizînd 2 puncte, față de cele 5 ale formației sofiole, care s-a calificat astfel pentru semifinale. Lokomotiv Sofia a înregistrat două victorii (3-1 cu Botev Plovdiv și 3-2 cu Marek și 1-1 cu Botev Burgas). Rezultatele interesează foarte mult pe Rapid București, pentru că cu Botev Plovdiv se va întâlni în „Cupa campionilor europeni”, iar cu Lokomotiv Sofia, după toate probabilitățile, în finala campionatului european feroviar.

Altă surpriză a Cupei Bulgariei o constituie și eliminarea detinătoarei trofeului, Slavia Sofia; pentru semifinale s-a calificat Beroe. Astfel că după prima clasată în campionat, iese din cursă și echipa de pe locul doi.

Celelalte semifinaliste: Spartak Sofia și Levski Sofia, care este considerată acum drept mare favorită. De altfel, Levski a mai cucerit de 7 ori Cupa pînă acum, față de cele două victorii finale reușite de Loko-

motiv Sofia. În schimb, Beroe și Spartak Sofia n-au cîștigat niciodată trofeul.

De reținut că trei din semifinaliste sînt echipe din Sofia.

BULETINUL C. M. 1970

PRIMA ÎNSCRIERE

La F.I.F.A. a sosit prima înscriere pentru campionatul mondial din 1970, care va avea loc în Mexic. Ea aparține Suediei, care s-a dovedit, astfel, foarte grijulie, ținînd cont de faptul că înscrierile la această mare competiție se primesc pînă la 31 decembrie a.c.

TURNEU PENTRU LOCURILE 5-10

În afară de Mexico City, meciurile se vor disputa în alte patru orașe, care au fost fixate: Guadalajara, Puebla, Monterrey și Leon. De asemenea, au mai fost alese și Jesso și Veracruz.

Spre deosebire de alte ediții, în 1970 urmează să aibă loc și un turneu pentru locurile 5-10, în orașul Veracruz.

PRONOSPORT

Itată pronosticurile redacției noastre la concursul nr. 28, din 16 iulie 1967:

1. Mureșul Deva—Min. Lupeni	1
2. Met. Hunedoara—A.S. Cugir	1
3. C.S.M. Reșița—C.F.R. Arad	1
4. C.F.R. Tim.—Vagonul	1
5. Min. Bihor—Ol. Oradea	1 x
6. St. roșie Salonta—Crisul	2
7. Met. Aiud—Medicina Cluj	1 x
8. Ind. sîrmei—Clujana	1
9. Unirea Dej—Soda O. Mureș	1 x
10. Arleşul—Chimica Tirnăveni	1
11. A.S.A. Sibiu—Gaz metan	1
12. Met. C. Mică—C.S.M. Sibiu	1 x
13. Chimia Făgăraș—Metrom	x

● Antrenorul echipei cehoslovace Spartak Trnava, revelația campionatului cehoslovac, MALATINSKY, considerat unul din cei mai buni tehnicieni din Cehoslovacia, a semnat un contract cu echipa vînzată Admira, pe care o va antrena în sezonul viitor.

● KARI RAPPAN, este decepționat de rezultatul tragerii la sorti în Cupa Cupelor; echipa sa, Lausanne Sports, a căzut în primul tur cu Spartak Trnava, în rîndurile căreia figurează o serie de internaționali ca Adamec, Kobat, Jokl, Marjenik, Kuna, Dobias.

● În căutarea unui înlocuitor pentru portarul său, Schnoor, accidentat și înapt de a mai juca în viitorul sezon, clubul vesti-

german Hamburger S.V. l-a angajat pe jucătorul turc ÖZCAN, fost internațional, care a activat pînă nu de mult la Austria Viena.

Ș T I R I E X T E R N E

● CAPPELLINI, tînăra speranță a lui Inter, nu va avea loc, probabil, în echipă în sezonul viitor, deoarece tandemul de atacanți centrali al „negru-n-azzurri”-lor va fi alcătuit din Mazzolla și fostul bolognez Nielsen. Herrera a declarat totuși că, în cazul cînd Jair va părăsi clubul,

Cappellini va fi încercat ca extrem dreapta.

● Un antrenor care și-a adus echipa pe primul loc în clasament a fost

destituit! Este vorba de ROBERT BRODMANN de la F. C. Zürich. Încă în cursul campionatului, el a luat locul lui Kubala la conducerea tehnică a echipei, a cîștigat campionatul, iar acum este eliberat din funcție...

● Cel mai bun jucător cehoslovac al anului com-

petitional a fost ales portarul IVO VICTOR de la Dukla Praga, care a fost recent în turneu cu echipa sa în țara noastră. Viktor a înrunit 153 de puncte, fiind urmat de Jurkanin (Sparta) cu 111, Geleta (Dukla) cu 103 și Popluhar (Slovan) cu 82. Cunoscutul Masopust ocupă locul al 5-lea cu 81 puncte.

● OFK BEOGRAD, care anul trecut a cîștigat Cupa Iugoslaviei, avînd în formație pe cunoscutii Skoblar și Samardzic, a avut în acest sezon multe emoții, fiind pe punctul de a retrograda. S-a salvat însă în ultimele etape, terminînd pe locul 13. Explicația? Față de sezonul anterior, a pierdut 14 jucători, plecați — cei mai mulți — peste hotare.